

Τῆ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛῆ ΠΕΜΠΤῆ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Τῆ ἁγία καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ, οἱ θεῖοι Πατέρες,
παραδεδώκασιν ἡμῖν τέσσαρά τινα ἑορτάζειν,
τὸν ἱερὸν Νιπτῆρα, τὸν μυστικὸν Δεῖπνον
τὴν ὑπερφυᾶ προσευχὴν καὶ τὴν προδοσίαν αὐτῆν.

« Ἴσχύουσα αἰωνίως, πλὴν Συναξαρίου »

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθε καὶ σκῆνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμός ιθ' 19

Ἐμμελὴς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕφος

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλὴν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνοησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἢ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

ψαλμός κ' 20

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

᾽Οτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλῃ ἢ δόξᾳ αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν, καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

᾽Οτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

᾽Οτι ὁ βασιλεύς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εύρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἢ δεξιὰ σου εὔροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

᾽Οτι θήσεις αὐτούς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτούς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

᾽Οτι ἔκλιναν εἰς σέ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

᾽Οτι θήσεις αὐτούς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίοις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν, καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολιτεύμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθὴ, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριζον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

**Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ')

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β')

ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνῶσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνῶσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

ψαλμὸς λζ' ³⁷

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μύλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὥσει ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὥσει ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορῶρήμνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροὶ μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἔρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στόματος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ' 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθη ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθη, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωτὴ ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἰνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθη καὶ ἐξηπορήθη.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτεῖρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω

τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ἐτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ' ¹⁴²

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ἐτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

καὶ πάλιν

Εἰσακούσον μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μεγάλη

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέσιν)

Ἐπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ

Ἀλληλούια

ἦχος πλ.δ'

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούια. γ'

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούια. γ'

Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαιδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἀλληλούια. γ'

Πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ Κύριε, πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἀλληλούια. γ'

[Γεωργίου Πρωγάκη](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

τροπάριον

ἦχος πλ.δ'

Ὅτε οἱ ἐνδόξοι μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνῃ χρησάμενον, φεῦγε ἀχόρεστον ψυχὴν τὴν διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι. (γ')

[Γεωργίου Πρωγάκη](#)

[Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Ἀργὸν](#)

☞ [Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#) ☞

[Ἀργοσύνητομον](#)

Εὐαγγέλιον

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς...

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

22:1-39

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγγιζε ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων ἢ λεγομένη πάσχα. ²καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν. ³Εἰσηῆθε δὲ ὁ σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα, ⁴καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι καὶ στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτόν παραδῶ

αὐτοῖς. ⁵καὶ ἐχάρησαν, καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύρια δοῦναι· ⁶καὶ ἐξωμολόγησε, καὶ ἐζήτηε εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου. ⁷Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν ἧ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα, ⁸καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην εἰπών· Πορευθέντες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα ἵνα φάγωμεν. ⁹οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμεν; ¹⁰ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδοὺ εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν συναντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπορεύεται, ¹¹καὶ ἔρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότη τῆς οἰκίας· λέγει σοι ὁ διδάσκαλος, ποῦ ἔστι τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω; ¹²καὶ ὁ ἄνθρωπος εἰδείξει ἄνθρωπον μέγα ἐστρωμένον ἔκει ἐτοιμάσατε. ¹³ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἶρηκεν αὐτοῖς, καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα. ¹⁴Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ. ¹⁵καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμία ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν· ¹⁶λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. ¹⁷καὶ δεξάμενος τὸ ποτήριον εὐχαριστήσας εἶπε· Λάβετε τοῦτο καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς· ¹⁸λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πῖω ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ. ¹⁹καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· Τοῦτο ἔστι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. ²⁰ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον. ²¹πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. ²²καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὄρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται. ²³καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτούς τὸ τίς ἄρα εἶη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν. ²⁴Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. ²⁵ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται· ²⁶ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γινέσθω ὡς ὁ νεώτερος, καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν. ²⁷τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ εἶμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν. ²⁸ὑμεῖς δὲ ἔστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου· ²⁹καὶ γὰρ διατίθεμαι ὑμῖν καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν, ³⁰ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ καθήσεσθε ἐπὶ θρόνων κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ. ³¹εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων Σίμων, ἰδοὺ ὁ σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς τοῦ σιναῖσαι ὡς τὸν σῖτον· ³²ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου. ³³ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σοῦ ἔτοιμός εἶμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι. ³⁴ὁ δὲ εἶπε· Λέγω σοι, Πέτρε, οὐ φωνήσῃ σήμερον ἀλέκτωρ πρὶν ἢ τρεῖς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με. ³⁵καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου καὶ πήρας καὶ ὑποδημάτων, μὴ τινος ὑστερήθητε; οἱ δὲ εἶπον· Οὐθενός. ³⁶εἶπεν οὖν αὐτοῖς· Ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλάντιον ἀράτω, ὁμοίως καὶ πῆραν, καὶ ὁ μὴ ἔχων πωλήσει τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἀγοράσει μάχαιραν. ³⁷λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τὸ καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη· καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει. ³⁸οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι ὡδε δύο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰκανόν ἔστι. ³⁹καὶ ἐξελθὼν

ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν ἔλαιων· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ν' Ψαλμός

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανὼν

Ψδὴ α'

«Τμηθείση τμᾶται, πόντος ἐρυθρός, κυματοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός, ὁ αὐτὸς ὁμοῦ ἀόπλοις γεγονῶς βατός, καὶ πανοπλίταις τάφος. Ὡδὴ δὲ θεοτερπῆς ἀνεμέλπετο Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ πανταιτία, καὶ παρεκτικὴ ζωῆς, ἡ ἄπειρος σοφία τοῦ Θεοῦ, ὠκοδόμησε τὸν οἶκον ἑαυτῆς, ἀγνῆς ἐξ ἀπειράνδρου Μητροῦ· ναὸν γὰρ σωματικὸν περιθέμενος, ἐνδόξως, δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Μυσταγωγοῦσα, φίλους ἑαυτῆς, τὴν ψυχοτρόφον ἐτοιμάζει τράπεζαν, ἀμβροσίας δὲ ἡ ὄντως σοφία τοῦ Θεοῦ, κिरנᾶ κρατῆρα πιστοῖς. Προσέλθωμεν εὐσεβῶς καὶ βοηθώμεν Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀκουτισθῶμεν, πάντες οἱ πιστοί, συγκαλουμένης ὑψηλῷ κηρύγματι, τῆς ἀκτίστου καὶ ἐμφύτου σοφίας τοῦ Θεοῦ· βοᾶ γὰρ· Γεύσασθε καὶ γνόντες, ὅτι χρηστὸς ἐγὼ κράξατε Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καταβασία

Τμηθείση τμᾶται, πόντος ἐρυθρός, κυματοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός, ὁ αὐτὸς ὁμοῦ ἀόπλοις γεγονῶς βατός, καὶ πανοπλίταις τάφος. Ὡδὴ δὲ θεοτερπῆς ἀνεμέλπετο Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ψδὴ γ'

ἦχος πλ.β'

«**Κ**ύριος ὢν πάντων καὶ Κτίστης Θεός, τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθής, πτωχεύσας σεαυτῷ ἤνωσας, καὶ τὸ Πάσχα, οἷς ἐμελλες θανεῖν, αὐτὸς ὢν σεαυτὸν προετίθης. Φάγετε βοῶν τὸ Σῶμά μου, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε». (β')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ῥύσιον παντός, τοῦ βροτείου γένους, τὸ οἰκεῖον Ἀγαθὲ, τοὺς σοὺς Μαθητὰς ἐπότισας, εὐφροσύνης ποτήριον πλήσας· αὐτὸς γὰρ σεαυτὸν ἱερούργεις· Πίετε βοῶν τὸ Αἷμά μου, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄφρων ἀνὴρ, ὃς ἐν ὑμῖν προδότης, τοῖς οἰκειοῖς μαθηταῖς προέφης, ὁ ἀνεξίκακος, οὐ μὴ γνώσῃται ταῦτα, καὶ οὗτος ἀσύνετος ὢν, οὐ μὴ συνήσει· ὅμως ἐν ἐμοὶ μείνατε, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

Καταβασία

Κύριος ὢν πάντων καὶ Κτίστης Θεός, τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθής, πτωχεύσας σεαυτῷ ἤνωσας, καὶ τὸ Πάσχα, οἷς ἔμελλες θανεῖν, αὐτὸς ὢν σεαυτὸν προετίθης. Φάγετε βοῶν τὸ Σῶμά μου, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ἀμήν.

Καθίσματα

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

ἦχος α'

Ὁ λίμνας καὶ πηγὰς, καὶ θαλάσσας ποιήσας, ταπεινώσιν ἡμᾶς, ἐκπαιδεύων ἀρίστην, λεντίῳ ζωννύμενος, μαθητῶν πόδας ἔνιψε, ταπεινούμενος, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, καὶ ὑψῶν ἡμᾶς, ἀπὸ βαράθρων κακίας, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Θείας πίστεως

ἦχος γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ταπεινούμενος, δι' εὐσπλαγχνίαν, πόδας ἔνιψας, τῶν μαθητῶν σου, καὶ πρὸς δρόμον θεῖον τούτους κατεύθυνας, ἀπαναινόμενος Πέτρος δὲ νίπτεσθαι, αὐθις τῷ θείῳ ὑπέικει προστάγματι, ἐκνιπτόμενος, καὶ σοῦ ἐκτενῶς δεόμενος, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐπεφάνης σήμερον

ἦχος δ'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Συνεσθίων Δέσποτα, τοῖς μαθηταῖς σου, μυστικῶς ἐδήλωσας, τὴν παναγίαν σου σφαγὴν, δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, οἱ τὰ σεπτὰ σου, τιμῶντες παθήματα.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ψδκ δ'

ἦχος πλ.β'

«Προκατιδὼν ὁ προφήτης, τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστὲ προανεφώνησεν. Ἔθου κραταιάν, ἀγάπησιν ἰσχύος, Πάτερ οἰκτίρμον, τὸν μονογενῆ Υἱὸν γὰρ ἀγαθέ, ἱλασμόν εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλας».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπὶ τὸ πάθος τὸ πᾶσι, τοῖς ἐξ Ἀδάμ πηγάσαν ἀπάθειαν, Χριστὲ μολῶν τοῖς φίλοις σου, εἶπας· Μεθ' ὑμῶν, τοῦ Πάσχα μετασχεῖν, τούτου ἐπεθύμησα, τὸν Μονογενῆ ἐπεὶ με ἰλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Μεταλαμβάνων κρατῆρος, τοῖς μαθηταῖς ἐβόας ἀθάνατε· Γεννήματος ἀμπέλου δέ, πίομαι λοιπόν, οὐκέτι μεθ' ὑμῶν βιοτεύων, τὸν Μονογενῆ ἐπεὶ με ἰλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλε.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πόμα καινὸν ὑπὲρ λόγον, ἐγὼ φημι ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, Χριστὲ τοῖς φίλοις πίομαι· ὥστε γὰρ θεοῖς, Θεὸς ὑμῖν, συνέσομαι εἶπας· τὸν Μονογενῆ καὶ γὰρ με ἰλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλε.

Καταβασία

Προκατιδὼν ὁ προφήτης, τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρητον, Χριστὲ προανεφώνησεν. Ἔθου κραταϊάν, ἀγάπησιν ἰσχύος, Πάτερ οἰκτίρμον, τὸν μονογενῆ· Υἱὸν γὰρ ἀγαθέ, ἰλασμόν εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλας.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ψδὴ ε'

ἦχος πλ.β'

«**Τ**ῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι οἱ ἀπόστολοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων, ἑαυτοὺς Χριστῷ, ἀναθέμενοι, ὠραίους πόδας ἐξαπενίζοντο, εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην». (β')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἦ τὸ ἄσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῶν ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀβύσσος χαλινοῦσα, καὶ θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ σοφία, ὕδωρ Νιπτῆρι βάλλει· πόδας ἀποπλύνει δὲ δούλων Δεσπότης.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μαθηταῖς ὑποδεικνύει, ταπεινώσεως ὁ Δεσπότης τύπον· ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον περιβάλλων, ζώννυται λέντιον, καὶ κάμπτει γόνυ, δούλων ἐκπλῦναι πόδας, οὗ ἐν τῇ χειρὶ πνοὴ πάντων τῶν ὄντων.

Καταβασία

Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὄλων, ἑαυτοὺς Χριστῷ, ἀναθέμενοι, ὠραίους πόδας ἑξαπενίζοντο, εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ψδὴ ς'

ἦχος πλ.β'

«Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς ὁ Ἰωῆς, τῷ Δεσπότη βουῶ σοι· ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε». (β')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριον φωνεῖτε, ὧ μαθηταί, καὶ διδάσκαλόν με· καὶ γὰρ πέφυκα Σωτῆρ ἐβόας· διὸ μιμεῖσθε τὸν τύπον, ὃν τρόπον ἐν ἐμοὶ ἐθεάσασθε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ῥύπον τις μὴ ἔχων ἀπορριφθῆναι, οὐ δεῖται πόδας· καθαροὶ ὧ μαθηταὶ ὑμεῖς δέ, ἀλλ' οὐχὶ πάντες· ῥοπή γὰρ ἀτάκτως, ἐξ ὑμῶν ἐνὸς μαίνεται.

Καταβασία

Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς ὁ Ἰωῆς, τῷ Δεσπότη βουῶ σοι· ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς...

Ἀμήν.

Κοντάκιον

Τὰ ἄνω ζητῶν

ἦχος β'

ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ

Τὸν ἄρτον λαβὼν, εἰς χειρᾶς ὁ προδότης, κρυφίως αὐτάς, ἐκτείνει καὶ λαμβάνει, τὴν τιμὴν τοῦ πλάσαντος, ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.

Οἶκος

Τῆ μυστικῇ ἐν φόβῳ τραπέζῃ, προσεγγίσαντες πάντες, καθαραῖς ταῖς ψυχαῖς, τὸν ἄρτον ὑποδεξώμεθα, συμπαραμένοντες τῷ Δεσπότη, ἵνα ἴδωμεν τοὺς πόδας πῶς ἀπονίπτει τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσει τῷ λεντίῳ, καὶ ποιήσωμεν ὡσπερ κατίδωμεν, ἀλλήλοις ὑποταγέντες καὶ ἀλλήλων τοὺς πόδας ἐκπλύνοντες, αὐτὸς γὰρ ὁ Χριστὸς οὕτως ἐκέλευσε, τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς ὡς προέφησεν, ἀλλ' οὐκ ἤκουσεν, Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.

Συναξάριον

Τῆ θ' τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εὐψυχίου τοῦ ἐν Καισαρείᾳ.

Ἐκεῖ μετῆλθεν Εὐψύχιον τὸ ξίφος,
Οὗ Χριστὸς ἦλθε, Καισαρείας εἰς μέρη.
Φάσγανον ἀμφ' ἐνάτην Εὐψυχίου ἔκταμε λαιμόν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βαδίου τοῦ ἀρχιμανδρίτου, καὶ τῶν ἑπτὰ μαθητῶν αὐτοῦ.

Ἐπτὰς μαθητῶν συντέμνεται Βαδίμω,
Εἰς οὐρανὸς δ' ἔφθασεν, οὗ Θεὸς θρόνος.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ τελειωθέντων ἐν Περσίδι.

Εἰς πυρσολατρῶν γῆν ἐναθλεῖ Περσίδα
Ἐχριστολατρῶν αὐχενότμητος φάλαγξ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Αὐδιησοῦς μαχαίρᾳ τελειοῦται.

Ἦν αἰχμάλωτος Αὐδιησοῦς τὴν τύχην,
Ἦλευθέρωται, τὴν σφαγὴν διδοὺς λύτρον.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν νεοφανῶν καὶ θαυματουργῶν ὁσιομαρτύρων Ῥαφαήλ, Νικολάου, τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Εἰρήνης καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτυρησάντων ἐν ἔτει 1463, ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ τῶν Καρυῶν, τῇ οὕσῃ παρὰ τῇ Θερμῇ ἐν τῇ νήσῳ Λέσβῳ, ἐν ἔτει δὲ 1959 θαυμαστῶς ἡμῖν φανερωθέντων.

Ἦς φῶς ἡμῖν ὤφθησαν Ῥαφαὴλ μέγα
Ὅμοῦ καὶ Νικόλαος οἱ κεκρυμμένοι.
Εἰρήνη ἀθλήσασα σὺν τοῖς τοκεῦσι
Ἦμῖν ἤδη ἐγνωται θαύμασι ξένοις.
Καρυῶν ἀθλήσαντες μονῇ τῇ πάλαι,
Τῆς ἄνω ἐπέβητε μάρτυρες δόξης.

Τῆ ἁγία καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ, οἱ τὰ πάντα καλῶς διαταξάμενοι θεῖοι πατέρες, ἀλληλοδιαδόχως ἔκ τε τῶν θείων ἀποστόλων, καὶ τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων, παραδεδώκασιν ἡμῖν τέσσαρά τινα ἑορτάζειν, τὸν ἱερὸν Νιπτῆρα, τὸν μυστικὸν Δεῖπνον (δηλαδὴ τὴν παράδοσιν τῶν καθ' ἡμᾶς φρικτῶν μυστηρίων), τὴν ὑπερφυᾶ προσευχὴν, καὶ τὴν προδοσίαν αὐτήν.

στίχοι εἰς τὸν ἱερόν Νιπτῆρα

Νίπτει μαθητῶν ἑσπέρας Θεὸς πόδας,
Οὗ ποῦς πατῶν ἦν εἰς Ἐδέμ δειλῆς πάλαι.

εἰς τὸν Μυστικὸν Δεῖπνον

Διπλοῦς ὁ Δεῖπνος, Πάσχα γὰρ νόμου φέρει,
Καὶ Πάσχα καινόν, Αἷμα. Σῶμα Δεσπότη.

εἰς τὴν ὑπερφυᾶ προσευχὴν

Προσεύχη, καὶ φόβητρα, θρόμβοι αἱμάτων,
Χριστέ, προσώπου, παραιτούμενος δῆθεν
θάνατον, ἐχθρὸν ἐν τούτοις φενακίζων.

εἰς τὴν προδοσίαν

Τί δεῖ μαχαιρῶν, τί ξύλων λαοπλάνοι,
Πρὸς τὸ θανεῖν πρόθυμον εἰς Κόσμου λύτρον.

Τῆ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχχνία, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ψδκ ζ'

ἦχος πλ.β'

«Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα οὐκ ἔπτηξαν ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Νευστάζων κάραν Ἰούδας, κακὰ προβλέπων ἐκίνησεν, εὐκαιρίαν ζητῶν παραδοῦναι, τὸν Κριτὴν εἰς κατάκρισιν, ὃς πάντων ἐστὶ Κύριος, καὶ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἑμῶν ὁ Χριστὸς τοῖς φίλοις, ἐβόα· Εἶς παραδώσει με, εὐφροσύνης λαθόντες, ἀγωνία καὶ λύπη συνείχοντο. Τίς οὗτος; φράσον λέγοντες, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μεθ' ὅστις ἐμοῦ τὴν χεῖρα, τρυβλίῳ βάλλει θρασύτητι, τούτῳ πλὴν καλὸν ἦν, πύλας βίου περάσαι μηδέποτε· τοῦτον ὃς ἦν ἐδῆλου δέ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία

Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα οὐκ ἔπτηξαν ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

ἦχος πλ.β'

«**Νόμων** πατρῶν οἱ μακαριστοί, ἐν Βαβυλῶνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντες, κατέπτυξαν, προσταγῆς ἀλογίστου, καὶ συνημμένοι ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρί, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον ἀνέμελλον τὸν ὕμνον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Οἱ δαιτυμόνες οἱ μακαριστοί, ἐν τῇ Σιών τῷ Λόγῳ προσκαρτερήσαντες, οἱ Ἀπόστολοι παρείποντο, τῷ ποιμένι ὡς ἄρνες, καὶ συνημμένοι, ᾧ οὐκ ἐχωρίσθησαν Χριστῷ, θείῳ λόγῳ τρεφόμενοι, εὐχαρίστως ἐβόων· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Νόμου φιλίας, ὁ δυσώνυμος, Ἰσκαριώτης γνώμη ἐπιλαθόμενος, οὗς ἐνίψατο ἠτρέπισε πρὸς προδοσίαν πόδας, καὶ σοῦ ἐσθίων ἄρτον, Σῶμα θεῖον, ἐπῆρε πτερισμόν ἐπὶ σέ, Χριστέ, καὶ βοᾷν οὐ συνῆκε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐδεξιοῦτο τὸ λυτήριον, τῆς ἁμαρτίας σῶμα, ὁ ἀσυνειδήτος, καὶ τὸ Αἷμα τὸ χεόμενον, ὑπὲρ Κόσμου τὸ θεῖον, ἀλλ' οὐκ ἠδεῖτο πίνων, ὃ ἐπίπρασκε τιμῆς οὐ κακία προσώχθισε καὶ βοᾷν οὐ συνῆκε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον

Νόμων πατρῶν οἱ μακαριστοί, ἐν Βαβυλῶνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντες, κατέπτυξαν, προσταγῆς ἀλογίστου, καὶ συνημμένοι ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρί, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον ἀνέμελλον τὸν ὕμνον. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

ἦχος πλ.β'

«Ξενίας δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέζης, ἐν ὑπερώῳ τόπῳ, ταῖς ὑψηλαῖς φρεσί, πιστοὶ δεῦτε ἀπολαύσωμεν, ἐπαναβεβηκότα λόγον, ἐκ τοῦ Λόγου μαθόντες, ὄν μεγαλύνομεν».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἄπιτε τοῖς μαθηταῖς, ὁ Λόγος ἔφη, τὸ Πάσχα ἐν ὑπερώῳ τόπῳ, ὧ νοῦς ἐνδρύται, οἷς μυσταγωγῶ, σκευάσατε, ἀζύμῳ ἀληθείας λόγῳ, τὸ στερρόν δὲ τῆς χάριτος μεγαλύνετε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Δημιουργὸν ὁ Πατὴρ, πρὸ τῶν αἰώνων σοφίαν, γεννᾷ ἀρχὴν ὁδῶν με, εἰς ἔργα ἔκτισε, τὰ νῦν μυστικῶς τελούμενα· Λόγος γὰρ ἀκτιστος ὢν φύσει, τὰς φωνὰς οἰκειοῦμαι, οὗ νῦν προσείληφα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὡς ἄνθρωπος ὑπάρχω, οὐσία οὐ φαντασία, οὕτω Θεὸς τῷ τρόπῳ τῆς ἀντιδόσεως, ἡ φύσις ἡ ἐνωθεῖσά μοι. Χριστὸν ἕνα· διό με γινώτε, τὰ ἐξ ὧν, ἐν οἷς, ἄπερ πέφυκα σῶζοντα.

Καταβασία

Ξενίας δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέζης, ἐν ὑπερώῳ τόπῳ, ταῖς ὑψηλαῖς φρεσί, πιστοὶ δεῦτε ἀπολαύσωμεν, ἐπαναβεβηκότα λόγον, ἐκ τοῦ Λόγου μαθόντες, ὄν μεγαλύνομεν.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

Ἀμήν.

Ἑξαποστειλάριον

ἦχος γ'

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτὴρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, φωτοδότα, καὶ σῶσόν με. (γ')

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη I](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II](#)

ἦχος β΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

[Πέτρου Λαμπαδαρίου](#)

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Γαβριὴλ Κουντιάδου](#)

[Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου](#)

[Ἀθανασίου Καραμάνη](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

[Ἐλευθερίου Γεωργιάδη](#)

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρασ λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ'

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἔλεγμους ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρν'

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἰδιόμελα

ἦχος β'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Συντρέχει λοιπόν, τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα τὸν δημιουργόν, καὶ κτίστην τῶν ἀπάντων, Πιλάτῳ παραδώσῃ, ὡ τῶν ἀνόμων! ὡ τῶν ἀπίστων! ὅτι τὸν ἐρχόμενον, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, εἰς κρίσιν εὐτρεπίζουσι, τὸν ἰώμενον τὰ πάθη, πρὸς πάθος ἐτοιμάζουσι. Κύριε μακρόθυμε, μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοι.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἰούδας ὁ παράνομος Κύριε, ὁ βάψας ἐν τῷ δειπνῷ τὴν χεῖρα, ἐν τῷ τρυβλίῳ μετὰ σοῦ, ἐξέτεινεν ἀνόμοις τὰς χεῖρας, τοῦ λαβεῖν ἀργύρια, καὶ ὁ τοῦ μύρου λογισάμενος τιμὴν, σὲ τὸν ἀτίμητον οὐκ ἔφριξε πωλῆσαι, ὁ τοὺς πόδας ὑφαπλώσας ἐπὶ τὸ νίψαι, τὸν Δεσπότην κατεφίλησε δολίως, εἰς τὸ προδοῦναι τοῖς ἀνόμοις, χοροῦ δὲ ἀποστόλων ριφεῖς, καὶ τὰ τριάκοντα ρίψας ἀργύρια, σοῦ τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν οὐκ εἶδε, δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ἰούδας ὁ προδότης δόλιος ὢν, δολίῳ φιλήματι παρέδωκε τὸν Σωτῆρα Κύριον, τὸν Δεσπότην τῶν ἀπάντων, ὡς δοῦλον πέπρακε τοῖς παρανόμοις, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν, οὕτως ἠκολούθει, ὁ ἄμνος ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Πατρὸς, ὁ μόνος πολυέλεος.

Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος, ὁ μαθητῆς καὶ ἐπίβουλος, ὁ φίλος καὶ διάβολος, ἐκ τῶν ἔργων ἀπεφάνθη· ἠκολούθει γὰρ τῷ διδασκάλῳ, καὶ καθ' ἑαυτὸν ἐμελέτησε τὴν προδοσίαν, ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ· Παραδώσω τοῦτον, καὶ κερδήσω τὰ συναχθέντα χρήματα, ἐπεζήτη δὲ καὶ τὸ μύρον πραθῆναι καὶ τὸν Ἰησοῦν δόλω κρατηθῆναι, ἀπέδωκεν ἀσπασμόν, παρέδωκε τὸν Χριστόν, καὶ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν, οὕτως ἠκολούθει, ὁ μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὅν ἐκήρυξεν Ἀμνὸν Ἡσαΐας, ἔρχεται ἐπὶ σφαγῆν ἐκούσιον, καὶ τὸν νῶτον δίδωσιν εἰς μάστιγας, τὰς σιαγόνας εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπον οὐκ ἀπεστράφη, ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων, θανάτῳ δὲ ἀσχήμονι καταδικάζεται, πάντα ὁ ἀναμάρτητος ἐκουσίως καταδέχεται, ἵνα πᾶσι δωρήσῃται τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴσασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτὶ σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεος σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματα σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ

πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθήμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπί-ας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σφύζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

ἜΙΣ ΤὸΝ ἘΤΙΧΟΝ

ἦχος πλ.δ'

Σήμερον τὸ κατὰ τοῦ Χριστοῦ πονηρὸν συνήχθη συνέδριον, καὶ κατ' αὐτοῦ κενὰ ἐβουλεύσατο, παραδοῦναι Πιλάτῳ εἰς θάνατον τὸν ἀνεύθυνον. Σήμερον τὴν τῶν χρημάτων ἀγχόνην, Ἰούδας ἑαυτῷ περιτίθησι, καὶ στερεῖται κατ' ἄμφω, ζωῆς προσκαιροῦ καὶ θείας. Σήμερον Καϊάφας, ἄκων προφητεύει. Συμφέρει λέγων, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἕνα ἀπολέσθαι· ἦλθε γὰρ ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν τοῦ παθεῖν, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃ, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἔχθροῦ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερισμόν.

Σήμερον ὁ Ἰούδας, τὸ τῆς φιλοπτωχείας κρύπτει προσωπεῖον, καὶ τῆς πλεονεξίας ἀνακαλύπτει τὴν μορφὴν· οὐκέτι τῶν πενήτων φροντίζει, οὐκέτι τὸ μύρον πιπράσκει, τὸ τῆς ἁμαρτωλοῦ, ἀλλὰ τὸ οὐράνιον μύρον, καὶ ἐξ αὐτοῦ νοσφίζεται τὰ ἀργύρια, τρέχει πρὸς Ἰουδαίους, λέγει τοῖς παρανόμοις. Τί μοι θελετε δοῦναι, καὶ γὰρ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν. Ὡ φιλαργυρίας προδότου! εὖνον ποιεῖται τὴν πρᾶσιν, πρὸς τὴν γνώμην τῶν ἀγοραζόντων, τοῦ πωλουμένου τὴν πραγματείαν ποιεῖται, οὐκ ἀκριβολογεῖται πρὸς τὴν τιμὴν, ἀλλ' ὡς δοῦλον φυγάδα ἀπεμπολεῖ· ἔθος γὰρ τοῖς κλέπτουσι, ρίπτειν τὰ τίμια, νῦν ἔβαλε τὰ ἅγια, τοῖς κυσὶν ὁ μαθητῆς· ἡ γὰρ λύσσα τῆς φιλαργυρίας, κατὰ τοῦ ἰδίου Δεσπότου, μαίνεσθαι ἐποίησεν αὐτόν· ἥς τὴν πείραν φύγωμεν, κράζοντες· Μακρόθυμε Κύριε, δόξα σοι.

Ἐξεπορεύετο ἕξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ὁ τρόπος σου δολιότητος γέμει, παράνομε Ἰούδα· νοσῶν γὰρ φιλαργυρίαν, ἐκέρδησας μισανθρωπίαν· εἰ γὰρ πλοῦτον ἠγάπας, τί τῷ περὶ πτωχείας διδάσκοντι ἐφοίτας; εἰ δὲ καὶ ἐφίλεις, ἵνα τί ἐπώλεις τὸν ἀτίμητον, προδιδούς εἰς μαιφονίαν; Φριξὸν ἦλιε, στέναξον ἢ γῆ, καὶ κλονουμένη βόησον· Ἀνεξίκαχε Κύριε δόξα σοι.

Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἑμοῦ.

Μηδεὶς ὡ πιστοί, τοῦ δεσποτικοῦ δείπνου ἀμύητος, μηδεὶς ὅλως ὡς ὁ Ἰούδας, δολίως προσίτω τῇ τραπέζῃ· ἐκεῖνος γὰρ τὸν ψωμὸν δεξάμενος, κατὰ τοῦ ἄρτου ἐχώρησε, σχήματι μὲν ὡν μαθητῆς, πράγματι δὲ παρῶν φονευτῆς, τοῖς μὲν Ἰουδαίοις συναγαλλόμενος, τοῖς δὲ Ἀποστόλοις συναυλιζόμενος, μισῶν ἐφίλει, φιλῶν ἐπώλει, τὸν ἐξαγοράσαντα ἡμᾶς τῆς κατάρας, τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὁ τρόπος σου δολιότητος γέμει, παράνομε Ἰούδα· νοσῶν γὰρ φιλαργυρίαν, ἐκέρδησας μισανθρωπίαν· εἰ γὰρ πλοῦτον ἠγάπας, τί τῷ περὶ πτωχείας διδάσκοντι ἐφοίτας; εἰ δὲ καὶ ἐφίλεις, ἵνα τί ἐπώλεις τὸν ἀτίμητον, προδιδούς εἰς μαιφονίαν. Φριξὸν ἦλιε, στέναξον ἢ γῆ, καὶ κλονουμένη βόησον· Ἀνεξίκαχε Κύριε δόξα σοι.

ἦχος πλ.α'

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μυσταγωγῶν σου Κύριε τοὺς μαθητάς, ἐδίδασκες λέγων. ὦ φίλοι, ὁρᾶτε, μηδεὶς ὑμᾶς χωρίσει μου φόβος· εἰ γὰρ πάσχω, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ κόσμου· μὴ οὖν σκανδαλίζεσθε ἐν ἑμοί· οὐ γὰρ ἦλθον διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν μου, λύτρον ὑπὲρ τοῦ κόσμου. Εἰ οὖν ὑμεῖς φίλοι μου ἐστε, ἐμὲ μιμεῖσθε· ὁ θέλων πρῶτος εἶναι, ἔστω ἔσχατος, ὁ δεσπότης, ὡς ὁ διάκονος· μείνατε ἐν ἑμοί, ἵνα βότρυν φέρητε· ἐγὼ γὰρ εἰμι τῆς ζωῆς ἢ ἄμπελος.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν

σύντομον

Ἦχος λ π δὲ —

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.74*

Ο τε οι ε εν δο ξοι Μα θη ται εν τω νι

πτη ρι του δει πνου ε φω ω τι ζον το το τε Ι

ου ου δας ο δυσ σε βης φι λαρ γυ ρι αν νο ση σας

ε σκο ο τι ζε το και α νο μοις χρι ταις Σε

τον δι και ον κρι την πα ρα α δι δω σι βλε ε πε χρη

μα των ε ρα στα τον δι α ταυ τα α αγ χο νη

χρη η σα με νον φε ευ γε α χο ρε στον ψυ χην την

Δι δα σκα λω τοι οι αυ τα το ολ μη σα σαν ο

πε ρι παν τας α γα θος Κυ ρι ε δο ξα σοι

οι οι οι

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ

Τροπάριον τῆς Προφητείας

Ἦχος ἠΐ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μ. Εβδομάς 2004 σ.104*

Ὁ ραπισθεὶς ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων, καὶ μὴ ὀργισθεὶς, ἐλευθέρωσον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν Κύριε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ο ρα πι σθεις υ περ γε ε νους αν θρω πων και

μη η ορ γι σθεις ε λευ θε ρω σον εκ φθο ρας την

ζω ην η μω ων Κυ ρι ε και σω ω σον η μας

∴ Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

∴ Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ο ρα πι σθεις υ περ γε ε νους αν θρω πων και
 μη η ορ γι σθεις ε λευ θε ρω σον εκ φθο ρας την
 ζω ην η μω ων Κυ ρι ε και σω σον η μα α α ας

Προκείμενον ἦχος α', ψαλμὸς πβ' (82)

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Αντιφωνάριον 2009 σ.199*

Γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος· σὺ μόνος Ὑψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (π6' 19)

Γνω τω σαν ε θνη ο τι ο νο μα σοι Κυ ρι ος
 υ μο νος Ὑ ψι στος ε πι πα α σαν την γην

∴ Ὁ Θεός, τίς ὁμοιωθήσεται σοι; μὴ σιγήσης μηδὲ καταπραΰνης, ὁ Θεός. (π6' 2)

Γνω τω σαν ε θνη ο τι ο νο μα σοι Κυ ρι ος
 υ μο νος Ὑ ψι στος ε πι πα α σαν την γη η ην

Σοφία.

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

ω ω η η μων ρα (β')

χ

∴ Γνωστός ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (οσέ' 2)

Ε χ̄ — — — — — ρ̄
ευ ξα σθε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε

ω η μωω ω ν ρα

Ἐκτενής καὶ Ἀπόλυσις

Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Ὁ δι' ὑπερβάλλουσας ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νῦν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ μέχρι σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἄγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Εὐχαριστοῦμε ὅσους συμμετέχουν στὴν κοινὴ μας προσπάθεια, ἐπισημαίνοντας

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἀλληλούια

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ι Νη Ϡ

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός, 1909 σ.195#

Α μη η η ην δ̣ι

Ε κ νυκ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο Θε

ος δ̣ι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε πι τη ης

γης δ̣ι

Ἀλληλούια [ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον](#)

Α α ααλ λη η η η λου ου ι ι ι α δ̣ι

Α α ααλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α δ̣ι

Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Δ ι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κου

ουν τες ε πι ι τη η ης γης

Α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Ζ η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν

πυρ τους υ πε ναν τιους ε δε ται

Α α α α λ λ η η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λ λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι α

A α α λ λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Π ρο σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προ σθες αυ

τοις κα κα τοις εν δο ο ξοις της γης

Α α α α λ λ η η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λ λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι α

A α α λ λ η η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

ἄλληλουῖα, ἀργόν

μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ π ρι Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.194#

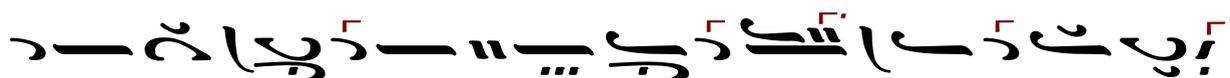
 ια α α α αλ λη η η η η η η η η

 η η η η η η η ιη η η η η λου ου ου ου

 ου ι ι ρι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α

 α α α α α α ια α α α α α Αλ λη

 λου ου ου ου ου ου χου ου ου ου λου ου ου ου ου

 ου ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α

α α α α ια α α α α α α α α α α

ια α α α α α α α α α α α α α α α

α Αλ λη η η λου ου ου

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α ια α α α α

α ν α

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π δὲ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

α μη η η ην α

Ε κ νυκ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο Θε

ος α δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε πι τη ης

γης

Αλληλούια [ἄργόν, μέλος ἀρχαῖον](#)

Α α α αλ λη η η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Α ι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κου

ουν τες ε πι ι τη η ης γης

Α α α αλ λη η η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Zη λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν

πυρ τους υ πε ναν τιους ε δε ται

A α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Pρο σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προ σθες αυ

τοις κα κα τοις εν δο ο ξοις της γης

A α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

τροπάριο

Λουκάς Λουκά

ἄλληλουία, ἀργὸν

μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ π ς Νῆ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.173*

ια α α α αλ λη η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Α μη η η ην ρι

Ε κ νυ κτος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο

Θε ος ρι δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε

πι της γης ρι

Άλληλούια [ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον](#)

Α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α ρι

Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι α ρι

Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α ρι

Δ ι και ο συ νην μα θε τε οι εν οι κουν τες

επι της γης

Α α ααλ λη η η η η λου ου ι ι ι α

A α ααλ λη η η η η λου ου ου ι ι ι α

A α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Z η λος λη ψε ται λα ον α παι αι δευ τον και

νυν πυρτους υ πεν αν τι ι ους ε δε ται

Α α ααλ λη η η η η λου ου ι ι ι α

A α ααλ λη η η η η λου ου ου ι ι ι α

A α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α α

Π ροσ θεσ αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προσ θεσ αυ τοις

κα κα τοις εν δο ξοις της γης

α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

A α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι α

A α α λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α α

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [τροπάριο](#) Λουκάς Λουκά

ἄλληλουία, ἀργόν

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ π δι ¹²

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.1*

α α α α αλ λη η η η η η η η

η η η η η η η η η η η λου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α α ια α α α α α Αλ λη λου

α α α α α α ια α α α α α Αλ λη λου

ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α α α α α ια α α α α α α α α

α α α α α α ια α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α Α

α α α α α α α α α α α α α Α

α α α α α λ η η η λου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι α α ια α α α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

ἐπιστροφή

Λουκάς Λουκά

Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταί

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ π ς Νη ϐ

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Ἑσπερινός 1909 σ.217*

Ο τε ε ε ε οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ ε εν δο ο ξοι

Μα α α α α θη η η η μα α θη η ται αι

αι αι αι αι αι αι αι εν τω ω ω ω νι ι πτη η

η η η η η η η ρι ι ι ι ι του Δει ει

ει ει ει ει ει ει πνου ου ου ε ε ε ε φω ω

ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζο ον το το τε ε ε

Ι ι ου ου ου ου ου δα α α α α α ας

ο ο ο δυ υ υ υσ σε ε ε ο δυσ σε ε

βης φι λα α αρ γυ υ υ ρι ι ι ι ι α α

α α αν νο ση η η η η η η σα α ας ε

ε σκο ο ο τι ι ι ζε ε σκο τι ι ζε ε το και

α νο μοι οι οισ χρι ι ται αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αις σε τον δι ι ι ι ι και

ο ον Κρι τη η η η ην πα α ρα α δι ι δω

πα ρα δι ι δω ω σι βλε πε ε ε χρη η μα

α α α α τω ω ω ω ω ωων ε ε ε

ε ε ρα α α ε ε ρα α στα τον δι ι ι ι

α α τα α α αυ τα α αγ χο ο ο ο ο

νη η η η χρη η η σα α α με ε ε ε ε ε

νον φευ γε ε ε α α χο ο ο ο ο ρε ε

ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ υ υ υ υ υ

χην την Δι ι ι ι δα α σκα α α α λω ω τοι

α α α α αυ τα α το ολ μη η σα α τολ μη η σα

α σα α α α αν ο πε ε ρι παν τα α α ας α α α

α α α γα α θο ο ο ος Κυ ρι ι ε ε ε δο

ο ξα α α α σοι οι οι οι

τὸ τέλος

* Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ξα α α α ια α α

σοι οι οι οι οι οι οι

σύντομο

Ἦχος λ π ρ

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.220*

Ο τε οι εν δο ξοι Μα θη ται εν τω νι πτη ρι του

δει πνου ε φω ω τι ζο ον το το τε Ι ου δας ο δυσ σε

βης φι λαρ γυ ρι αν νο ση σας ε σχο ο τι ζε ε το

και α νο ο μοις κρι ταις σε τον δι και ον κρι την

πα ρα α δι δω ω σι βλε πε χρη μα των ε ρα στα τον

η η ρι ι ι ι ^Δ του Δει ει ει ει ει ει ει ει

πνου ου ου ε ε φω ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζο

ον το το ο τε ε ε Ι ι ου ου ου ουου

δα α α α α ας ο ο ο δυ υ υ υ υσ

σε ε ο δυσ σε ε ε βης φι λαρ γυ υ ρι ι ι ι

α α α α αν ^Δ νο ση η η η η η η η η η

σας ε ε σχο ο τι ι ι ζε ε σχο τι ι ζε ε το

και α νο ο μοι οι ο ις κρι ι ται αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αις ^Δ σε τον δι ι ι ι

ι ι ι και αι ον ^Δ Κρι τη η η η η η η η η η πα α

ρα α δι ι δω πα ρα δι ι δω ω σι βλε ε ε

πε ε ε χρη η μα α α α α τω ω ω ω

ων ε ε ε ε ε ρα α α ε ρα α α στα τον

δι ι ι ι α α τα α α αυτα α α α

αγ χο ο ο ο ο ο ο νη η χρη η σα α α με χρη

σα α με ε νον φε ε ευ γε ε ε α α α χο ο

ο ο ο ρε ε ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ

υ υ ψυ υ υ χην την Δι ι ι ι δα α α σκα α

α λω ω ω τοι α α α α α α αυ τα α το ολ μη

η σα τολ μη η σα α σα α α αν ο πε ε ρι παν

τα α αας α α α α α α γα α θο ο ο ο ος

Κυ ρι ι ι ι ε ε ε δο ο ο ξα α α α σοι

(β')

ἕτερον σύντομον μετενεχθὲν ἐκ τῆς ἀρχαίας
παρὰ Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος λ π ς Νη

Ἡ Αγία κ' Μ. Εβδομάς
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ
1884 σ.142*

Ο τε οι εν δοξοι Μαθηται εν τω Νι πτηρι του Δει

πνου ε φω ω τι ζο ον το το τε Ι ου ουδας ο δυσ

σε βης φι λαρ γυ ρι αν νο ση σας ε σκο ο τι ζε ε

το και α νο ο ο μοις κρι ταις σε τον δι και ον

Κρι την πα ρα α δι δω ω σι βλε πε χρη μα των ε ρα στα

τον δι α ταυ τα αγ χο νη χρη η σα με ε νον φευ γε α

κο ο ρεστον ψυ χηντην Δι δα σκαλωτοι αυ τα το ολ μη

σα α σαν ο πε ρι παν τας α γα θος Κυ ρι ε ε

δο ξα α σοι οι οι οι οι οι οι οι οι

δο ξα α σοι οι οι οι οι οι οι οι οι

δο ξα α σοι οι οι οι οι οι οι οι οι

δο ξα α σοι οι οι οι οι οι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π δὲ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.72*

Ο τε ε ε ε ε ε οι οι οι οι οι οι εν δο

ο ο ξοι Μα α α α α θη η η η Μα

α θη ται αι ε εν

τω ω ω νι πτη η η η η η η η η ρι ι ι

ι ι του δει ει ει ει ει ει ει ει πνου ου ου ε ε

φω ω ω ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζον το το

τε ε ε Ι ι ι ου ου ου ουου δα α α

α α ας ο ο ο δυ υ υ υ υσ σε ε ο ο

δυσ σε ε ε βης φι λα α α αρ γυ ρι ι ι ι ι ι

α α α α αν νο ση η η η η η η η σα

α ας ε ε σχο ο ο ο τι ι ζε ε σχο τι ι ζε

το και α νο ο μοι οι ο ις κρι ι ι ται αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αις σε τον δι ι

ι ι ι και αι ο ον κρι τη η η η ην πα α

ρα α α α δι ι δω πα ρα δι ι δω σι βλε πε ε

ε χρη η η μα α α α α τω ω ω ω ω

ων ε ε ε ε ε ρα α α ε ε ρα στα

τον δι ι ι ι α τα α α α α αυ τα α αγ χο

ο ο ο ο νη η η η η η χρη σα με ε χρη σα α

με νον φευ γε ε ε α α α χο ο ο ο ο

ρε ε ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ υ ψυ

υ υ χην την Δι ι ι ι δα σκα α α α α α

λω ω τοι α α α α αυ τα α το ο ο ολ μη η

σα α τολ μη η σα σα α α α αν ο πε ρι παν

τα α α α ας α α α α α α γα α θο ο ο

ος Κυ ρι ι ι ι ι ε δο ξα α α σοι (β')

σύντομον

Ἦχος λ π ρι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.74*

Ο τε οι ε εν δο ξοι Μα θη ται εν τω νι

πτη ρι του δει πνου ε φω ω τι ζον το το τε Ι

ου ου δας ο δυσ σε βης φι λαρ γυ ρι αν νο ση σας

ε σχο ο τι ζε το και α νο μοις κρι ταις Σε τον

δι και ον κρι την πα ρα α δι δω σι βλε ε πε χρη μα των

ε ρα στα τον δι α ται τα α αγ χο νη χρη η σα με

νον φε ευ γε α κο ρε στον ψυ χην την Δι δα σκα λω

τοι οι αυ τα το ολ μη σα σαν ο πε ρι παν τας α

το το τε ε Ι ι ου ου ου ου

δα α α α α αας ο ο ο δυ υ υ υσ

σε ε ε ο δυσ σε ε βης φι λα α αρ γυ υ

υ ρι ι ι ι α α α α αν νο ση η η η η

η η η σα α ας ε ε σχο ο ο τι ι ι ζε ε σχο

τι ι ζε ε το και α νο μοι οι οισ κρι ι ται αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι σε τον δι ι

ι ι ι και ο ον κρι τη η η η ην πα α ρα α

δι ι δω πα ρα δι ι δω ω σι βλε πε ε ε χρη

η μα α α α α τω ω ω ω ω ωων ε

ε ε ε ε ρα α ε ε ρα α στα τον δι

ι ι ι α α τα α α αυ τα α αγ χο ο ο

ο ο νη η η η χρη η η σα α α με ε χρη σα

α με ε νον φευ γε ε α α χο ο ο

ο ο ρε ε ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ

υ υ υ υ χην την δι ι ι ι δα α σκα α α α

λω ω τοι α α α α αυ τα α το ολ μη η σα α

τολ μη η σα α σα α α αν ο πε ε ρι παν τα α α

ας α α α α α α γα α θο ο ο ος Κυ υ ρι ι

ε ε δο ο ξα α α σοι οι οι οι

Ἀργοσύντομον

Ἦχος λ π δι 12

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.80*

Ο τε ε οι οι ε εν δο ο ξοι οι μα θη η ται

αι αι αι εν τω νι πτη η ρι ι του ου δει ει

ει ει ει ει ει πνου ου ε φω ω τι ι ζο ο ο

ον το το τε Ι ου ου ου ου ου ου δας ο ο ο δυσ

σε ε βης φι λαρ γυ ρι ι αν νο ση η η η σα ας

ε σκο ο τι ι ζε ε ε ε το και α νο ο ο μοι οις

κρι ι ι ταις σε τον δι και ο ον κρι τη η η η

ην πα ρα α δι ι δω ω ω ω σι βλε ε ε πε κρη

μα α α τω ω ω ν ε ρα α στα τον δι α τα

α α α α αυ τα α αγ χο ο ο ο ο

νη χρη η σα α με ε ε ε νον φε ε ευ γε α χο ο

ρε ε στον ψυ υ χην την δι δα σκα α α α α α

λω ω ται α α α αυ τα το ολ μη η σα α

α α σαν ο πε ρι παν τας α γα α α θος Κυ υ

ρι ε ε δο ο ξα α α α σοι

[ἀργοσύντομον](#)

Ότε οί ἔνδοξοι Μαθηταί

[σύντομον](#)

Σύντομον

Ἦχος λ π ς

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.80*

Ο τε οι εν δοξοι μα θη ται εν τω νι πτη ρι του δει

πνου ε φω ω τι ζον το το τε Ι ου ου δας ο δυσ

σε βης φι λαρ γυ ρι αν νο ση σας ε σκο ο τι ζε

το και α νο μοις κρι ταις σε τον δι και ον κρι την

πα ρα δι δω σι βλε πε χρη μα των ε ρα στα τον δι

α ταυ τα αγ χο νη χρη η σα με νον φευ γε α κο ρε στον

ψυ χην την δι δα σκα λωτοι αυ τα το ολ μη σα σαν

ο πε ρι παν τας α γα θος Κυ υ ρι ι ε ε

δο ξα σοι

* το τέλος Κυ υ ρι ε δο ξα σοι οι οι οι

Ἦχος λ π τ Βγ ρ

Τμη θει σητμα α ται πον τος ε ρυ θρος κυ μα το

τρο φος δε ξη ραι νε ται βυθος ο αυ τος ο μου α

ο πλοις γε γο νως βα τος και παν ο πλι ι ταις τα

φος ω δη δε θε ο τερ πης α νε μελ πε το εν δο ξως

δε δο ξασται Χρι στος ο Θε ος η μω ων

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Ηπαν ται τι ι α και πα ρε κτι κη ζω ης

η α πειρος σο φι α του Θε ου ω κο δο μη σε

τον οι κον ε αυ της α γνης εξ α πει ραν δρου μητρος

να ον γαρ σω μα τι κω περι θε με νος εν δο ξως δε

δο ξασται Χρι στος ο Θε ος η μω ων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Μ υ στα γω γου ου σα φι λους ε αυ της την ψυ χο

τρο φον ε τοι μα ζει τρα πε ζαν αμ βρο σι ας δε η

ον τως σο φι α του Θε ου κηρ να κρα τη ραπιστοις προσ

ελ θω μεν ευ σε βως και βο η σω μεν εν δο ξως δε δο

ξασται Χρι στο ος ο Θε ος η η μω ων

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Ακου τι σθω ω μεν παντες οι πι στοι συγ κα

λου με νης υ ψη λω κη ρυ γμα τι της α κτι στου και

εμ φυ του σο φι ας του Θε ου βο α γαρ γευ σα σθε ε και

γνοντες ο τι Χρι στος ε γω ω κρα ξα τε εν δο ξως δε

δο ξασται Χρι στος ο Θε ος η η μω ων

Καταβασία

Τμη θει ση μα α ται πον τος ε ρυ θρος κυ μα το

τρο φος δε ξη ραι νε ται βυ θος ο αυ τος ο μου α

ο πλοις γε γο νως βα τος και παν ο πλι ι ταις τα

φος ω δη δε θε ο τερ πης α νε μελ πε το εν δο ξως

δε δο ξασται Χρι στος ο Θε ος η η μω ων

Ἦχος λ̣ π̣ Β̣ ς̣

Κυριος των παντων και κτιστης Θεος το κτι

στον οαπαθης πτωχεισας σε αυτω ηνωσας και το

πασχαις εμελλεις θανειν αυτος των σε αυτον προ ο

ετιθης φαγετε βοων τοσωμαμου και πιι στειστε

ρεωθη σε εσθε ε (β')

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ρυσιον παντος του βροτει ειου γενους το οικει

οναγαθετους σου μαθητας εποτισας ευφροσυνης πο

τηριον πλησας αυτος γαρ σε αυτον ιιερουργεις

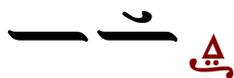
πι ε τε βο ων το αι μα μου και πι ι στει στε ρε ω

θη σε ε σθε ε

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Α φρων α νηρ ος εν υ μι εν προ δο της τοις οι κει

οις μα θη ταις προ ε φης ο α νε ξι κακος ου μη

γνω ση η ται ταυ τα και ου τος α συ νε τος ων ου μη η συ

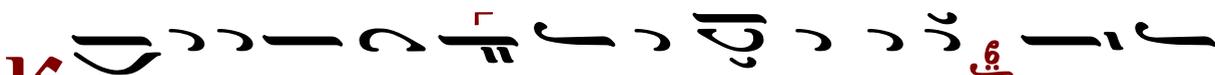
νη σει ο μως εν ε μοι μει να τε και πι ι στει στε ρε

ω θη σε ε σθε ε

Καταβασία

Κ υ ρι ος ων πα αν των και κτι στης Θε ος το κτι

στον ο α πα θης πτω χευ σας σε αυ τω η νω σας και το

πα σχα οις ε μελλες θα νειν αυ τος ων σε αυ τον προ ο

ε τι θης φα γε τε βο ων το σω μαμου και πι ι στει

στε ρε ω θη σε ε σθε ε ε

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Συναπτή

Λουκάς Λουκά

Καθίσματα

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἦχος ᾠ̅ Κε

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.353*

Ο λι μνας και πη γα ασκαι θα λασ σας ποι η σας τα

πει νω σιν η μα ασ εκ παι δευ ων α ρι στην λεν

τι ω ζων νυ υ με νο ος μα θη των πο δας ε ε νι ψε τα

πει νου με νος υ περ βο λη η ευ σπλα γ χνι ασ και υ

ψων ημας απο βα ρα θρων κα κι ασ ο μο νος φι

λαν θρω πος

Θείας πίστεως

Ἦχος ἠ Γα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.354*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Τ α πει νου ου με νος δι ευ σπλαγ χνι αν πο δας

ε ε νι ψας των μα θη των σου και προς δρο μον θει ον

του ου τους κα τευ θυ υ νας α πα ναι νο μενος Πε ε

τρος δε νι πτε σθαι αυ θις τω θει ω υ πει ει κει προ στα

γμα α τι εκ νι πτο μενος και σου ου εκτε νως δε ο με

νος δω ρη σασθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος

Ἐπεφάνης σήμερα

Ἦχος Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρημολόγιον 1903 σ.354*

Και νυν και αι και ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων αι μην

Κυ νε σθι ων Δε σπο τα τοις μα θη ται αι αι

αι αις σου μου στικως ε δη λω σας την παν α

γι αν σου σφα γην δι ης φθο ρας ε λυ τρω θη μεν οι

τα σε πτα σου τι μω ωντες πα θη η μα α τα

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

[ἐπιστροφή](#)

Λουκάς Λουκά

ψδὴ δ'

ὁ εἶρμός

Ἦχος λ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρημολόγιον 1903 σ.354*

Π ρο κα τι δων ο ο προ φη της του μυ στη ρι ου σου

το α πορ ρη τον Χρι στε προ α νε φω νη σεν ε θου κρα

ται αν α γα πη σιν ι σχυ ος πα τε ρι οι κτιρ μον τον

μο νο γε νη υι ον γαρ α γα θε ι λα σμον εις τον

κο ο σμον α πε στει ει λα ας

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Ε πι το πα θος το πα σι τοις εξ α δαμ πη γα

σαν α πα θει αν Χρι στε μο λων τοις φι λοις σου ει πας μεθ

υ μων του πα σχα μετα σχειν του του ε πε θυ μη σα τον

μο νο γε νη ε πει με ι λα σμον ο πα τηρ εις τον

κο ο σμον α πε στει λε ε

κο ο σμον α πε στει λε ε

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Μ ε τα λαμ βα νων κρα τη ρος τοις μα θη ταις ε

με τα λαμ βα νων κρα τη ρος τοις μα θη ταις ε

βο ας α θα να τε γεν νη μα τος αμ πε λου δε πι ο μαι λοι

βο ας α θα να τε γεν νη μα τος αμ πε λου δε πι ο μαι λοι

πον ουκ ε τι μεθ υ μων βι ι ω τευ ων τον μο νο γε νη ε

πον ουκ ε τι μεθ υ μων βι ι ω τευ ων τον μο νο γε νη ε

πει με ι λα σμον ο πα τη ρις τον κο σμον α πε στει

πει με ι λα σμον ο πα τη ρις τον κο σμον α πε στει

λε εν

λε εν

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

α μην

Π ο μα και νον υ υ περ λο γον ε γω φη μι εν τη βα

πο μα και νον υ υ περ λο γον ε γω φη μι εν τη βα

σι λει α μου Χρι στος τοις φι λους πι ο μαι ωσ τε γαρ θε οις

θε ος υ μιν συν ε σο ο μαι ει πας τον μο νο γε νη

και γαρ με ι λα σμον ο πα τηρ εις τον κο ο σμον α

πε ε στει λε ε

Καταβασία

Προ κα τι δων ο ο προ φη της του μυ στη ρι ου σου

το α πορ ρη τον Χρι στε προ α νε φω νη σεν ε θου κρα

ται αν α γα πη σιν ι σχυ ος πα τε ρι κτι ρι ον τον

μο νο γε νη υι ον γαρ α γα θε ι λα σμον εις τον

κο ο σμον α πε στει ει λα ας

Τω συν δε σμω τη ης α γα πης συν δε ο μενοι οι α

πο στολοι τω δε σπο ζον τι των ο λων ε αυτους Χρι

στω ανα θε μενοι ω ραι ουςπο ο δας εξ α πε νι ζοντο

ευ αγ γε λι ζο μενοι πα σι εν ει ρη νη (β')

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Η το α σχε το ονκρα του σα και υ περ ω ον εν αι

θε ε ρι υ δωρ η α βυσ σους χα λι νου σα και θα

λασ σας α να χαι τι ζουσα θε ου ουσο φι α υ δωρ

νι πτη η ρι βαλ λει πο δας α πο πλυ νει δε δου λωων Δε σπο

της

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Μαθηταις υποδεικνυται πεινωσεως ο

Δεσποτης τυπον ο νεφελαις δε τον πολον πε

ριβαλων ζωνυται λεντιον και καμπει γουδουλων

εκπλυ ναι ποδας ου εν τη χειρι πνοη παντων των

ων των

π

Καταβασία

Τω συν δεσμω της αγαπης συν δε ο μενοι οι α

ποστολοι τω δεσποζοντι των ολων ε αυτους Χρι

στω α να θε μενοι ω ραι ους πο ο δας ε ξα τε νι ζοντο

ευ αγ γε λι ζο μενοι πα σι νι ει ρη νη

ψδη ς'

ο ειρμος

Ἦχος λ π Βϛ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.357*

Α βυσ σος ε σχα τη α μαρ τη μα των ε κυ υ κλω

σε με και τον κλυ δω να μη κε τι φε ε ε

ρων ως Ι ω νας τω δε σπο τη η βο ω σοι εκ φθο

ρας με α να γα γε ε (β')

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ υ ρι ον φω νει τε ω μαθη ται και δι δα α σκα λον

με και γαρ πε φυ κα σω τηρ ε βο ας δι ο μι

μει σθε ε τον τυ πον ον τρο πον εν ε μοι ε θε α

σα σθε ε

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Ρ υ πον τις μη ε χων α πορ ρι φθη ναι ου δει ει ται πο

δας κα θα ροι ω μαθη ται υ μεις δε αλλ ου χι

παν τες ρο πη γα αρ α τακ τως εξ υ μω ων ε νος μαι

νε ται αι

¶

Καταβασία

Α βυσ σος ε σχα τη α μαρ τη μα των ε κυ υ κλω

σε με και τον κλυ δω να μη κε τι φε ε ε

ρων ως Ι ω νας τω δε σπο τη η βο ω σοι εκ φθο

ρας με α να γα γε ε ε

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Συναπτή

Λουκάς Λουκά

ὤδὴ ζ'

ὁ εἰρμὸς

Ἦχος λ π Βε

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.358*

Ο ι παιδες εν Βα βυ λω ω νι κα μι νου

φλο ο ο γα ουκ επτηξαν αλλ εν με σωφλο γος εμ

βλη θεν τες δρο σι ζο μενοι ε ψαλλον ευ λο γη τος

ει κυ ρι ε ο θε ος των πα τε ρων η μω ων

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ν ευ στα ζων και ρααν Ι ου δας κα και προ βλε ε πων

ε κι νησεν ευ και ρι ανζη των πα α ρα δου ναι τον κρι

την εις κα τα κρισιν ως παντων ε στι κυ ρι ος και θε

ο ος των πα τε ρων η μω ων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Υ μων ο Χρι στο ος τοις φι λοις ε βο α ει ει

εις πα ρα δωσει με ευ φρο συ νησλα θον τες α γω

νι α και φο βωσυν ει χοντο τις ου τος φρα σον λε γοντες

ο Θε ος των πα τε ρων η μω ων

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Μεθ ο στις ε μου ου την χει ρα τρυ βλι ω βα α

αλ λει θρα συ τη τι του τω πλην κα λον ην πυ λας βι ου

πε ρα σαι μη δε πο τε του τον ος ην ε δη λου δε

ο Θε ο ος των πα τε ρων η μω ων

Καταβασία

Οι παι δες εν Βα βυ λω ω νι κα μι νου

φλο ο ο γα ουκ ε πτη ξαν αλλ εν με σω φλο γος εμ

βλη θεν τες δρο σι ζο μενοι ε ψαλλον ευ λο γη τος

ει κυ ρι ε ο θε ος των πα τε ρων η μω ων

Ν ο μων πα τρω ω ων οι μακα ρι στοι εν Βα βυ

λω νι νε οι προ κιν δυ νευ οντες βα σι λευ ον τος κα

τε πτυ ξαν προ στα γης α α λο γι στου και συν ημ με ε

νοι ω ουκ ε χω νευ θησαν πυ ρι του κρα τουν τος ε πα ξι

ον α νε μελ πο ον τον υ μνον τον κυ ρι ον υ μνει τε ε τα

ερ γα και υ περ υ ψου τε εις παν τας του ους αι ω

νας

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ο ι δαι τυ μο ο νες οι μακα ρι στοι εν τη

Σι ων τω λο ο γω προσ καρ τε ρησαν τες οι α

πο στο λοι πα ρει πον το τω ποι με νι ι ως αρ νες και συν

ημ με ε νοι ω ουκ ε χω ρι σθησαν Χρι στω ω θει ω λο

γω τρε φο με νοι ευ χα ρι στω ως ε βο ων τον κυ ρι ον

υ μνει τε ε τα ερ γα και υ περ υ ψου τε εις παν τας

του ους αι ω νας

Ε υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και α γι ον

Πνευ μα τον Κυ ρι ον

Ν ο μου φι λι ι ας ο δυ σω νυ μος Ι σκα ρι

ω της γνω ω ω μη ε πι λα θο με νος ους ε

νι ψα το ηυ τρε πι σε εις προ δο σι ι αν πο δας και σου

ε σθι ι ων αρ τον σω μα θει ον ε πη ρε πτερ νι

σμον ε πι σε Χρι στε και βο αν ου ου συν η κε τον

κυ ρι ον υ μνει τε ε τα ερ γα και υ περ υ ψου ου τε εις

παν τας του ους αι ω νας

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Ε δε ξι ου ου το το λυ τη ρι ον της α

μαρ τι ας σω ω ω μα ο α συν ει δητος και

το αι μα το χε ο μενον υ περ κο σμου ου το θει ον αλλ

ουκ η δει ει το πι νων ο ε πι πρα σκε τι μης ου

κα κι α προσ ω χθι σε και βο αν ου ου συ νη κε τον

κυ ρι ον υ μνει τε ε τα ερ γα και υ περ υ ψου ου

τε εις παν τας του ους αι ω νας

Καταβασία

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου μεν τον Κυ

ρι ον

Ν ο μων πα τρω ω ων οι μα κα ρι στοι εν Βα βυ

λω νι νε οι προ κιν δυ νε υοντες βα σι λευ ον τος κα

τε πτυ ξαν προ στα γης α α λο γι στου και συν ημ με ε

νοι ω ουκ ε χω νευ θησαν πυ ρι του κρα τουν τος ε πα ξι

ον α νε μελ πο οντον υ μνον τον κυ ρι ον υ μνει τε ε τα

ερ γα και υ περ υ ψου τε εις παν τας του ους αι ω να

α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

ὠδὴ θ'

ὁ εἰρμός

Ἦχος λ π Β΄

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.361*

ε νι ας δε σπο τι κης και α θα να του ουτρα πε

ζης εν υ πε ρω ω το πω ταις υ ψη λαις φρε σι πι στοι

δευ τε α πο λαι σω μεν ε πα να βε βη κο ο τα λο

γον εκ του λο γου μα θον τες ον με γα λυ νο

με εν

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Α πι τε τοις μα θη ταις ο λο γος ε φη η το πα

σχα εν υ πε ρω ω το πω ω νους εν ι δρυται οις μου

στα γω γω σκευ α σα τε α ζυ μω α λη θει ει ας λο

γω το στερ ρον δετης χα α ριτος με γα λυ να τε

ε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Α η μι ουρ γον ο Πα τηρ προ των αι ω νων σο φι

αν γεν να αρ χην ο δων μεεις ερ γα εκ τι σε τα νυν

μου στι κως τε λου με να λο γος γαρ α κτι στο ος ων φυ

σει τας φωνας οικειου σου νυν προσειελθη

φαα

Και νυν και αι και εις τους αιωνων

αμην

Ως ανθρωπος υπαρχων ουσια φααντασι

αουτω Θεωσ τω τροπω της αντιδοσεως ηφου

σις η ενωθεισα μοι Χριστον εναντι ο ομεγνωτε

τα εξων εν οις απερπεεφυκασωζοντα

α

Α

Καταβασία

Ζενας δεσποτικης και αθανα του ουτραπε

ζης εν υ πε ρω ω το πω ταις υ ψη λαις φρε σι πι στοι

δευ τε α πο λου σω μεν ε πα να βε βη κο ο τα λο

γον εκ του λο γου μα θον τες ον με γα λυ νο

με ε εν

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Συναπτή

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ὠδὴ α'

ὁ εἰρμός

Ἦχος λ π̣ ̣̣ Β̣ ̣̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.81*

Τμη θει ση τμα α ται πον τος ε ρυ θρος κυ μα το

τρο φος δε ξη ραι νε ται βυ θος ο αυ τος ο μου α

ο πλοις γε γο νως βα τος και παν ο πλι ι ταις τα

φος ω δη δε θε ο τερ πης α νε μελ πε το εν δο

ξως δε δο ξασται Χρι στο ος ο Θε ος η η μω ων

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μω ων δο ξα σοι

Η παν ται τι ι α και πα ρε κτι κη ζω ης

η α πει ρος σο φι α του Θε ου ω κο δο μη

σε τον οι κον ε αυ της α γνης εξ α πει ραν δρου Μη

τρος να ον γαρ σω μα τι κον πε ρι θε με νος εν

δο ξως δε δο ξασται Χρι στο ος ο Θε ος η η μω ων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Μ υ στα γω γου ου σα φι λους ε αυ της την ψυ

χο τρο φον ε τοι μα ζει τρα πε ζαν αμ βρο σι ας δε η

ον τως σο φι α του Θε ου κηρ να κρα τη ρα πι στοις προσ

ελ θω μεν ευ σε βως και βο η σω μεν εν δο ξως δε

δο ξασται Χρι στο ος ο Θε ος η η μω ων

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Α κου τι σθω ω μεν παν τες οι πι στοι συγ κα

λου με νης υ ψη λω κηρυγμα τι της α κτι στου και

εμ φυ του σο φι ας του Θε ου βο α γαρ γευ σα σθε και

γνον τες ο τι χρη στος ε γω κρα ξα τε εν δο ξως δε δο ξα

σται Χρι στο ος ο Θε ος η η μω ων

Κ ^χ υ ρ ι ο ς ω ν πα αν των και κτι στης Θε ο ς το κτι

στον ο α πα θης πτω χευ σας σε αυ τω η νω σας και το

πα σχα ο ς ε με λ λες θα νειν ^Δ αυ τος ω ν σε αυ τον προ ο ε

τι θης ^ε φα γε τε βο ω ν το σω μα μου και πι ι στει στε

ρε ω θη σε ε σθε ε ^ε (β')

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^Δ

Ρ υ σι ο ν παν το ο ς του βρο τει ει ου γε νους το οι

κει ο ν α γα θε τους σου ς μα θη τας ε πο τι σας ευ

φρο συ νης πο τη ρι ι ο ν πλη σας ^Δ αυ τος γαρ σε αυ τον ι

ι ε ρου ρ γεις ^ε πι ε τε βο ω ν το αι μα μου και πι ι

στειστε ρε ωθη σε ε σθε ε

Και νυν και αει και εις τους αιωνας των αιωνων

Α μην

Αφρων ανηρος εν υμιν προδοτης τοις οικειοις μαθηταις προεφης ο ανεξικακος ου μη

γνωσηται τα και ουτος ασυνετος ου

μη ησυνησει ο μως εν εμοι μενατε και πι

στειστε ρε ωθη σε ε σθε ε

Καταβασία

Κυριοοσων πααααντων και

κτιλιλιστης Θεεοοστοκτιστοονοα

α πα α α θης πτω χευ σα ας σε αυ τω ω η η

η νω ω ω σας και το πα α α σχα οι οis

ε ε με ε ελ λε ες θα α α νειν αυ το ος ων σε

αυ τον προ ο ο ε ε τι ι ι θης φα γε ε τε ε

βο ο ων το σω ω μα α α α μου και πι ι στει

ει στε ρε ε ε ω ω θη η σε ε σθε ε ε

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

[Συναπτή](#)

Λουκάς Λουκά

Καθίσματα

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἦχος ᾠ̣ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.85*

Ο λι μνας και πη γας και θα λασ σας ποι η σας τα

πει νω σιν η μας εκ παι δευ ων α ρι στην λεν

τι ω ω ζω σα α με νος μα θη των πο ο δας ε ε νι

ψε τα πει νου ου με νος υ περ βο λη ευ σπλαγ χνι ας

και υ ψω ων η μας α πο βα ρα θρων κα κι ας ο μο νος

φι λαν θρω πος

Θείας πίστεως

Ἦχος ἤ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.85*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Τ α πει νου με νος δι ευ σπλαγ χνι αν πο δας ε νι

ψας των μα θη των σου και προς δρο μον θει ον του ου

τους κα τη θυ υ νας α πα ναι νο με νος Πε ε τρος δε

Ἦχος λ π τ Βγ ρ

Προκατιδων ο ο προφητης του μυστηριου σου

το απορητον Χριστε προαα νε φωνησεν εθουκρα

ται αν α γαπη σι ιν ι σχυ ος Πα τε ερ οι κτιρμον τον

μο νο γε νη Υι ον γαρ α γα θε ι λα σμον εις

τον κο ο σμον α πε στει ει λα ας

Δοξα σοι ο Θε ος η μων δοξα σοι

Επι το παθος το πασι τοις εξ Αδαμπη γασαν α

παθει αν Χριστε μολων τοις φιλοι οις σου ει πας

μεθ υμων του πασχα μετασχειν του του εε πεθυμησα

τον νο γε νη ε πει με ι λα σμον ο Πα τηρ εις

τον κο ο σμον α πε στει ει λε ε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Μ ε τα λαμ βα νων κρα τη ρος τοις μα θη ταις ε βο

ας α θα να τε γεν νη μα τος αμ πε λου δε ε πι ο μαι

λοι πο ονουκ ε τι μεθ υ μων βι ι ο τευ ων τον μο

νο γε νη ε πει με ι λα σμον ο Πα τηρ εις τον κο ο

σμον α πε στει ει λε ε

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Π ο μα και νον υ υ περ λο γον ε γω φη μι εν τη

βα σι λει α μου Χρι στε τοις φι λους πι ο μαι ωσ τε

γαρ θε οις Θε ος υ μιν συν ε σο ο μαι ει πας τον

μο νο γε νη και γαρ με ι λα σμον ο Πα τηρ εις τον

κο ο σμον α πε στει ει λε ε

Καταβασία

Π ρο κα τι δω ων ο ο ο προ φη η η

της του μυστη ρι ου ου σου ου το α πορ ρη η τον

Χρι στε προ α νε ε φω ω ω νη η η η σεν ε θου

ου κρα α ται αι α αν α γα α πη η η η σι ι ι ν ι

σχυ υ υ ος Πα α τε ε ερ οι οι κτι ι ι ρ

μον τον μονογενη Υιου ον γαααα

ααααθε ιλασμοον εις τον κοοοο

σμοον ααπεεσται λαας

ὥδὴ ε'

ὁ εἰρμὸς

Ἦχος λ π Β ς

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.87*

Τω συνδεσμησθαγαπησ συνδεοομενοι

οιαποστολοι τω δεσποζοντι των ολων ε

αυτους Χριστω αναθεμενοι ωραιουσ ποοοδας

εξαπενιζοντο ευαγγελιζομενοι πασι εν ει

ρηνην (β')

Ὑποτάσσεται ἡμῶν ὡς καὶ ἡ ἐκκλησία
Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι

Ητο ἀσχετόν κρατοῦσα καὶ ὑπερωβίβουσα
ἐπιουδωρηθῆσθε ἡμεῖς ὡς ἡ ἐκκλησία

ὑποτάσσεται ἡμῶν ὡς καὶ ἡ ἐκκλησία
ὑποτάσσεται ἡμῶν ὡς καὶ ἡ ἐκκλησία

ὑποτάσσεται ἡμῶν ὡς καὶ ἡ ἐκκλησία
ὑποτάσσεται ἡμῶν ὡς καὶ ἡ ἐκκλησία

ὑποτάσσεται ἡμῶν ὡς καὶ ἡ ἐκκλησία
ὑποτάσσεται ἡμῶν ὡς καὶ ἡ ἐκκλησία

ὑποτάσσεται ἡμῶν ὡς καὶ ἡ ἐκκλησία
ὑποτάσσεται ἡμῶν ὡς καὶ ἡ ἐκκλησία

Καὶ νυν καὶ αἰκαειστοὺς αἰωνῶν αἰωνῶν

Αμήν

Μαθηταῖς ὑποδείκνυται πεινωσῶς ὁ Δε

σποότης τῶν οὐρανῶν ὡς καὶ ἡ ἐκκλησία
ὑποτάσσεται ἡμῶν ὡς καὶ ἡ ἐκκλησία

— υ ρι β α λ λ ω ν ζ ω ν ν υ τ α ι λ ε ν τ ι ο ν κ α ι κ α α μ π τ ε ι γ ο ν υ δ ο υ

λ ω ν εκ π λ υ υ ν α ι π ο δ α σ ου εν τ η χ ε ι ρ ι π ν ο η

π α ν τ ω ω ν τ ω ν ο ν τ ω ν

Καταβάσια

Τ ω συν δε ε σ μ ω ω τ η η η σ α γ α α α π η σ

συν δε ο με ε νοι οι οι οι οι α πο ο στο λοι οι

τω δε σ πο ζ ο ν τ ι τ ω ν ο ο ο ο ο λ ω ω ν ε

αυ τους Χ ρ ι σ τ ω α α ν α α θ ε ε με ε νοι ω ρ α ι ου ου σ

πο ο δ α α σ εξ α α α π ε ε ν ι ζ ο ο ν τ ο ο

ευ αγ γε λι ζ ο ο με ε νοι π α α σ ι ι ι ι ν ει ει

ρη ν η η ν

Ἦχος λ π ς Βγ ρ

Α ^χ βυσ σος ε σχα τη α μαρ τη μα των ε κυ υ κλω

υ ^ε σε με και τον κλυ δω να μη κε τι φε ρων ^Δ ως Ι ω

υ ^ε νας τω Δε σπο τη η βο ω σοι εκ φθο ρα ας με α να

υ ^ε γα α γε ε (β')

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^Δ

Κ υ ρι ον φω νει τε ω μα θη ται και δι δα α σκα λον

^Δ με και γαρ πε φυκα Σω τη ηρ ε βο ας ^ε δι ο μι μει σθε

υ ^Δ ε τον τυ πον ον τρο πον εν ε μοι οι ε θε α σα α

υ ^ε σθε ε

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Ρυ ποντις μη ε ε χων α πορ ρυ φθη ναι ου δει ει

ται πο δας κα θα ροι ω μα θη ται υ μεις γαρ αλλ ου

χι πα αν τες ρο πη γα αρ α τα κτωσ εξ υ μων ε

νο οσ μαι νε ε ται αι

Καταβασία

Αβυσσος ε εσχα ατη α μαρ τη μα των ε

κυ υ κλω ω σε ε ε με και τον κλυ υ δω ω

να μη κε τι ι φε ε ε ε ε ρω ων ως Ι ω

να ασ τω Δε ε σπο τη η η βο ω ω σοι εκ φθο ρα

ἁ ἁ ἁς με ε ε α α να α γα α γε ε ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Συναπτή

Λουκάς Λουκά

ὤδὴ ζ'

ὁ εἰρμὸς

Ἦχος λ̣ π̣ Β̣

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.90*

Ὁ ἱ παιδες εν Βα α βυ λω νι κα μι νου φλο ο ο

γα ουκ ε πτη ξαν αλλ εν με σω φλο γος ε εμβλη θεν

τες δρο σι ζο μενοι ε ψαλ λον ευ λο γη τος ει Κυ

ρι ε ο Θε ο ος των πα τε ρων η μω ων

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Ν ευ στα ζων κα ρα αν Ι ου δας κα κα προ βλε ε ε

πων ε κι νη σεν ευ και ρι αν ζη των πα α ρα δου ναι

τον κρι την εις κα τα κρι σιν **Α** ος παν των ε στι Κυ ρι ος

και Θε ο ος των πα τε ρων η μω ων **Ε**

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι **Α**

Υ μων ο Χρι στος τοις φι λοι οις ε βο α ει ει εις **Α**

πα ρα δω σει με ευ φρο συ νης λα θον τες α γω νι **Ε**

α και λυ πησυν ει χον το **Α** τισ ου τος φρα σον λε γον

τες ο Θε ο ος των πα τε ρων η μω ων **Ε**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην **Α**

Μ εθ ο στις ε μου ου την χει ρα τρυ βλι ω βα α αλ

λει θρα συ τη τι του τω πλην κα λο ον ην πυ λας βι ου

πε ρα σαι μη δε πο τε του τον ος ην ε δη λου δε

ο Θε ο ος των πα τε ρων η μω ων

Καταβασία

ο ι παι αι δεσ εν Βα α α βυ λω ω ω νι κα

μι νου φλο ο γα ου ουκ ε ε ε πτη η η η

ξαν αλλ εν με ε ε ε σω ω φλο ο γος ε εμβλη η θε

ε εν τες δρο σι ζο ο ο με νοι οι ε ε ψα α αλ

λον ευ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ο Θε

ο ο ο ος τω ω ων πα α α τε ε ε ε ε ρω

ων η η η μω ων

Ἦχος λ π τ Βε ρ

Νο μων πα τρω ω ων οι μα κα ρι στοι εν

Βα βυ λω νι νε οι προ κιν δυ νευ ον τες βα σι λευ

ον τος κα τε πτυ σαν προσ τα γης α α λο γι ι ι στου

και συν ημ με ε νοι ω ουκ ε χω νευ θη σαν πυ

ρι του κρα τουν τος ε πα ξι ον α νε μελ πο ον τον υ

μνον τον Κυ ρι ον υ μνει τε τα ερ γα και υ περ

υ ψου ου τε εις παν τας του ους αι ω νας

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Οι δαι τυ μο ο νες οι μα κα ρι στοι εν τη Σι

ων τω Λο γω προσ καρ τε ρησαν τες οι α πο στο λοι

πα ρει πον το τω ποι με νι ι ως α α αρνες και συν ημ

με ε νοι ω ουχ ε χω ρι σθη σαν Χρι στω θει ω

λο γω τρε φο με νοι ευ χα ρι στω ως ε βο ων τον Κυ ρι

ον υ μνει τε τα ερ γα και υ περ υ ψου ου τε εις

παν τας του ους αι ω νας

Ε υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον

Πνευ μα τον Κυ ρι ον

Ν ο μου φι λι ι ας ο δυσ ω νυ μος Ι σκα ρι

ω της γνω μη ε πι λα θο μενος ους ε νι ψα το ηυ τρε πι σε

προς προ δο σι ι αν πο ο ο δας και σου ε σθι ι

ων αρ τον σω ω μα θει ον ε πη ρε πτερ νι σμον ε πι

σε Χρι στε και βο αν ου ου συν η κε τον Κυ ρι ον υ

μνει τε τα ερ γα και υ περ υ ψου ου τε εις παν τας του

ους αι ω νας

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Ε δε ξι ου ου το το λυ τη ρι ον της α μαρ

τι ας σω μα ο α συν ει δητος και το αι μα το χε

ο μενον υ περ κο σμου ου το θει ει ει ον αλλ ουκ η δει

ει το πινων ο επιπρασκε τιμης ου κα

κι απροσωχθι σε και βο ανουουσυν η κε τον Κυρι

ον υ μνει τε τα ερ γα και υ περ υ ψου ου τε εις

παν τας του ους αι ω νας

Καταβασία

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου με εν τον

Κυ υ υ ρι ον

Ν ο μων πα α τρω ω ω ω ω ω ω ω ω ν οι μα

α κα ρι ι ι στοι εν Βα βυ λω νι ι νε ε

οι οι προ κι ιν δυ νε ευ ον τε ες βα σι λευ

ο ον το ος κα α τε ε πτυ υ υ σαν προσ τα γη

ης α α λο ο ο γι ι ι στου ου και συν ημ με ε
 ε ε ε νοι ω ουχ ε χω νευ θη η η σα αν πυ
 υ υ ρι του κρα τουν το ος ε ε πα ξι ι ον α α
 νε με ε ελ πο ο οντο ον υ υ υ μνον τον Κυ υ
 ρι ι ον υ υ μνει τε ε ε τα ε ε ερ γα και υ περ
 υ υ ψου ου ου τε ει εις παν τας τους αι ω ω ω ω ω
 να α α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

ὦδὴ θ'

ὁ εἶρμος

Ἦχος λ π Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.94*

ε νι ας δε σπο τι κης και α θα να του ου τρα πε

ζης εν υ πε ρω ω το πω ταις υ ψη λαις φρε σι πι στοι

δευ τε α πο λαυ σω μεν ε πα να βε βη κο τα Λο

γον εκ του λο γου ου μα θον τες ον με γα λυ νο με

εν

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

α πι τε τοις μα θη ταις ο Λο γος ε φη η το Πα

σχα εν υ πε ρω ω το πω ω νους εν ι δρυ ται οις

μυ στα γω γω σκευ α σα τε α ζυ μω α λη θει ει ας

λο γω το στερ ρον δε της χα ρι τος με γα λυ να α

τε ε

ὁ ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Δ η μι ουρ γον ο Πα τηρ προ των αι ω νων σο φι αν

γεν να αρ χην ο δων με εις ερ γα εκτι σε τα νυν μυστι

κως τε λου με να Λο γος γαρ α κτι στο οςων φυ σει τας

φω νας οι κει ου μαι ου ου νυν προσ ει λη η φα α

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Ω ς αν θρω πος υ πα αρ χων ου σι α ου φα αν

τα σι α ου τω Θε ος τω τρο πω της αν τι δο σε ως η

φυ σις η ε νω θει σα μοι Χρι στο ον ε να δι ο ο με γνω

τέ τα εξων εν οϊς α περ πε ε φυ κα σω ζον

τα α

Καταβασία

ε νι ας δε ε σπο τι ι κης και α θα να του ου ου

τρα πε ε ε ζης εν υ πε ρω ω ω ω το ο ο

πω ταις υ ψη λαι αις φρε ε σι πι στοι δε ευ τε ε

α πο λα α α αυ σω ω ω ω μεν ε πα να

βε βη κο τα α α λο ο ο γον εκ του λο γου ου ου μα

θο ο ο ν τες ο ο ο ο ν με ε ε γα α λυ

υ νο ο με ε εν

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.201#

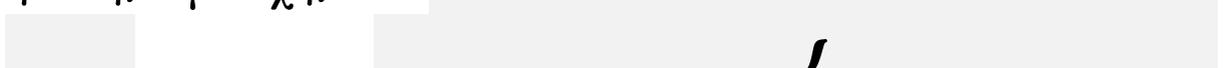

Τ ον νυμ φω να σου βλε ε ε πω ω ω ω ω Σω

 τηρ μου κε κο σμη με νον και εν δυμα ουκ ε ε

 ε χω ω ω ω ω ω ω ι να εις ελ θω ε

 εν α αυ τω λαμ πρυ νο ον μου τη ην στο λη

 ην της ψυ χης Φω το δο τα και σω ω σο ον

 με Φω το δο τα και σω σον με ε ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Αἶνοι Λουκάς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.14*

Τ ον νυμ φω να σου βλε ε ε ε πω ω ω ω

ω Σω τηρ μου κε ε κο σμη με ε ε νον και

εν δυμα ουκ ε ε ε ε ε χω ω ω ω ω

ι να εισ ε ελ θω ε εν αυ τω λαμ περυ

νον μου τη ην στο λην της ψυ χης Φω το δο

τα και σω ω σον με (γ')

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.19*

T ον νυμ φω να σου βλε ε ε ε πω ω ω ω

ω ω ω Σω τηρ μου κε κο σμη με ε νον και

εν δυμα ουκ ε ε ε χω ω ω ω ω ω

ι να εισ ελ θω εν αυ τω λαμ πρυ νο ον μου
τη ην στο λη ην της ψυ χης φω το δο τα
α και σω σον με (γ')

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II

συντομώτερον

Ἦχος ἤ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.20*

Τ ον νυμ φω να σου βλε ε πω Σω τηρ μου κε χο
σμη με ε νον και εν δυμα ουκ ε ε χω ι να εισ
ελ θω εν αυ τω λαμ πρυ νο ον μου τη
ην στο λη ην της ψυ χης φω το δο τα α και
σω σον με (γ')

Αἶνοι

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.51*

Π α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ωων ου ρα α

ων αι αι νει ει ει τε α αυ τον εν τοι οι οισ υ ψι ι

στοις σοι οι πρε ε πει υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε

ε ω

Α ι νει τε α αυ το ον πα αντες οι αγ γε ε λοι α αυ

του αι νει τε α αυ το ον πα ασαι αι δυ να α α μεις

α αυ του ου ου ου σοι οι πρε ε πει υ υ μνο ος τω

ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δε

Πανδέκτη Ὁρθρος
1851 σ.525*

Π α α α α α σα πνο ο η η η η η η η η

αι νε σα α α α α α α τω ω ω ω ω ἰω ω ω

ω το ο ο ο ον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ἰι ι ι

ι ο ο ο ο ον αι νει ει ει ει ει ει ει ἰει ει ει ει

τε τον Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ἰι

ι ι ι ον εκ τω ω ω ω ων ου ρα α νω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων αι νει ει ει ει ει ει ει ἰει ει ει ει

ει ει ει ει λει ει ει ει τε α α α α α α α αυ

το ον πα α α α α α α α σαι αι αι αι αι και

αι αι αι αι δυ υ να α α μει ει ει ει εις α α αυ

του ου ου ου ου ου ου ου σου οι οι οι οι πρε ε ε ε

ε λε ε ε σοι πρε ε ε πει υ υ μνος τω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υ υ μνος τω ω ω ω ω Θε ω ω ω

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Στιχολογία](#)

Λουκάς Λουκά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματᾶριον 1905 σ.86#

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον Κυ υ

υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων

ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε α αυ τον ε ε

εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ μνο

ος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Δι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι α αυ

του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω

ω Θε ε ε ε ω

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α α α τω τον Κυ

υ υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ

τω ω ων ου ου ρα νων αι αι νει ει τε αυ

τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει

υ υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε ω

αι νει τε αυ τον πα αντες οι αγ γε ε λοι αυ του

αι νει τε αυ τον πασαι αι δυνα α α μει εις

αυ του ου ου σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω

ω Θε ε ε ω

Π α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον Κυ υ

υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων

ου ου ρα α α νων αι αι νει ει ει τε α αυ τον

ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει

υ υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Δ ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι αγ γε ε λοι α αυ

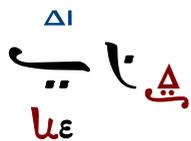
του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α μει

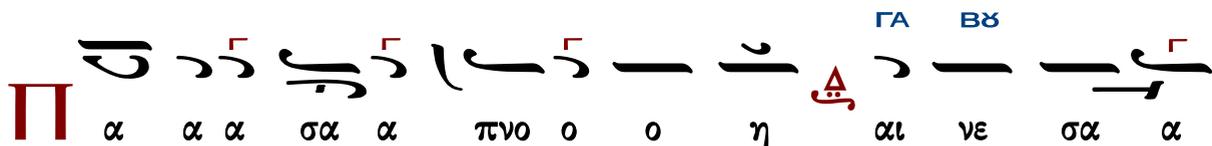
εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω

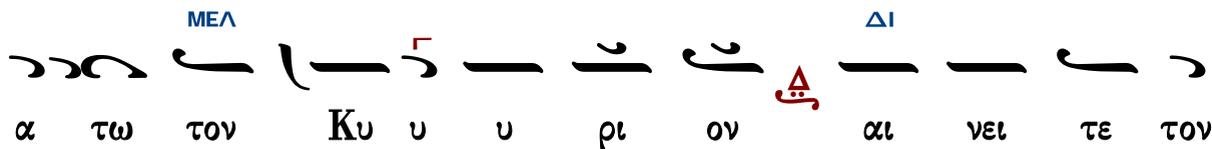
ω ω Θε ε ε ε ε ω

Ἦχος

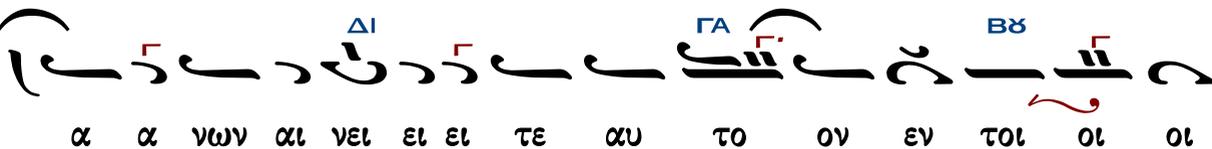
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστήριον 1983 σ.56*

ΔΙ
εε

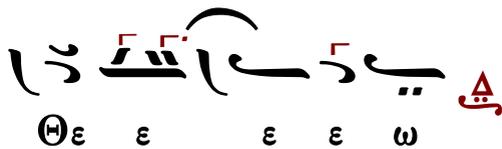

Π α α α σα α πνο ο ο η αι νε σα α

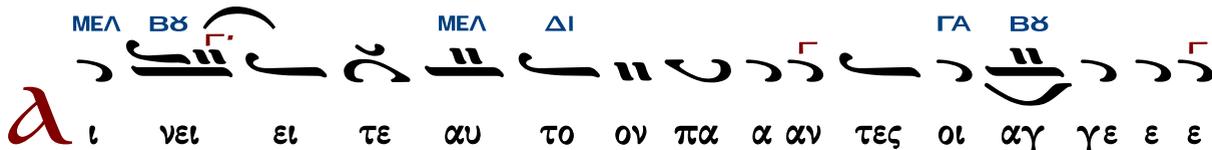

α τω τον Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον

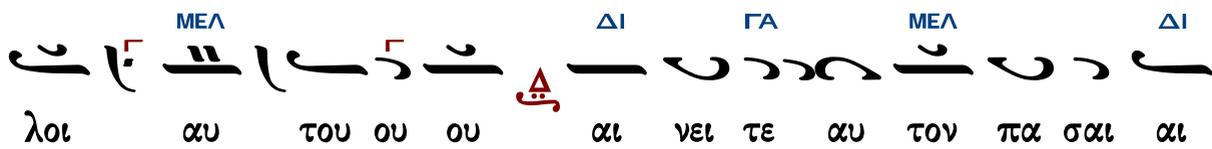

Κυ ρι ον εκ τω ω ω ω ω ων ου ρα

α α νων αι νει ει ει τε αυ το ον εν τοι οι οι

οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ μονο ος τω ω ω

Θε ε ε ε ε ω

Αι νει ει τε αυ το ον πα α αν τες οι αγ γε ε ε

λοι αυ του ου ου αι νει τε αυ τον πασαι αι

 δυ να α α α α α μεις α α αυ του σοι

 πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε ε

 ω

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκά

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος Δι

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὁρθρος 1955 σ.38*

 α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον

 Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ

 τω ω ω ω ων ου ρα α α νων αι αι αι νει ει ει τε

 αυ το ον ε ε εν τοι οι οι οισ υ ψι ι στοις

 σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε ε

ω

MEΛ ΔΙ ΒΣ
Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι α αγ γε ε ε

MEΛ
λοι αυ του ου ου αι νει τε αυ τον πασαι αι

δυ να α α α α μεις α α αυ του σοι πρε ε πει

MEΛ ΔΙ
υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Στιχολογία Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.224/238*

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω

ων ου ου ρα α α νων αι αι νει ει τε αυ τον

εν τοι οι οϊς υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ μνο

ος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι αγ γε ε λοι α αυ

του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α

μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνο ος

τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ρυθμός 4σημος

Ἦχος Δι'

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.72*

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω

τον Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ

— τω ω ων ου ου ρα α α α νων ^Δ αι αι νει ει ει

τε αυ το ον ε ε εν τοι οι οι οισ υ ψι ι

στοις ^{ΜΕΛ} σοι ^{ΔΙ} πρε ε πει υ ⁺ μνο ος τω ω ω ^Θε ε

ε ε ε ω ^Δ

Αἰνεῖτε Ἀργόν

^{ΔΙ} ^Δ ι νει τε α αυ το ον πα α αν ⁺ τες οι αγ γε ε λοι

α αυ του ³ ^Δ αι νει τε αυ τον πα ³ σαι αι δυ να

α α ^{ΜΕΛ} μει εις α αυ του ου ^Θ σοι πρε ε πει υ μνο ος

^{ΔΙ} τω ω ω ^Θε ε ε ε ω ^Δ

Ἀργόν - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνος

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασχ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος ^{ΔΙ}

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.74*

^{ΜΕΛ} ^{ΔΙ} ^Δ ι νει ει ει ει ει ει ει λει ει ει ει ει τε

α α α α α α α α αυ το ο ον πα α α

α α α αν τε ε ε ε ε λε ε ε ες οι οι α

α αγ γε ε ε ε ε ε ε λ οι α αυ του ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου αι αι νει ει ει ει ει ει

ει λει ει ει ει ει τε α α α α α α α αυ το

ο ον πα α α α α α α α σαι αι αι αι αι λαι

αι αι αι αι αι δυ υ να α α μει ει ει ει εις α α

αυ του ου σου οι οι οι πρε

ε ε ε ε ε πει υ μνο ος τω ω ω ω ω ω ω λω ω

ω ω ω Θε ε ε ε τω ω ω θε ε ω

ω ω ω

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.225/236*

Α ι νει τε αυ τον η η λι ος και σε λη νη αι

νει τε αυ τον πα αν τα τα α στρα και το φως

Α ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και

το υ υ δωρ το υ περ α νω των ου ρα νων

Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ου ο τι αυ

το ος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τος εν ε τει λα το

και ε κτι σθη σαν

Ε στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να και εις τον

αι ω να του αι ω ω νος προσ ταγμα ε θε το και

ου ου πα ρε λευ σε ται

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κοντες και

πα σαι α βυσ σοι

Π υρ χα λα ζα χι ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα ται γι ι ι

δος τα ποι ου ουντα τον λο ο γον αυ του

Τ α ο ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο

φο ο ρα και πα σαι κε ε δροι

Τ α θη ρι ι α και παν τα τα κτη η νη ερ πε τα και

πε τει ναα πτε ρω τα

Β α σι λεις της γης και παν τες λα οι αρ χον τες και παν

τες κρι ται αι γης

Ν ε α νι σκοι και παρ θε ε ε νοι πρε σβυ τε ροι με

τα νε ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο νομα Κυ

ρι ι ου ο τι υ ψω ω θη το ο νομα αυ του ου μο

ο ο νου

Η εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και

ου ρα νου και υ ψω σει κε ε ρας λα ου αυ του

Υ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του τοις υι οις Ισρα

ηλ λα ω εγγιζοντι αυ τω

α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η αι νε

σις αυ του εν εκ κλη σι ι α ο σι ι ων

ε υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι

αυ τον και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε πι

τω βα σι λει αυτων

α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του ου εν χο

ρω εν τυμ πα νω και ψαλ τη ρι ι ω ψα λα τω σαν αυ

τω

ο τι ευ δο κει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυτου και

υ ψω ωσει πρα εις ενσω τη ρι ι α

Κ αυ χη η σον ται ο σι οι εν δο ο ο ξη και α

γαλ λι α σονται ε πι των κοι των αυτων

Α ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ

των και ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυτων

Τ ου ποι η η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν

ε λε γμους εν τοις λα οις

Τ ου δη η σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε ε δαις και

τους εν δο ξους αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη ραις

Τ ου ποι η σαι εν αυ τοι οις κρι μα εγ γρα πτον δο ξα αυ

τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις αυ του

Α ι νει τε τον θε ον εν τοις α γι οις αυ του αι

νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως

αυ του

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Στιχηρά](#) Λουκάς Λουκά

Ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἰδιόμελα

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.324*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

γα λω συ νης α αυ του

С υν τρε χει λοι οι πον το συν ε ε δρι ο ον τω ω

ων Ι ι ι ου δαι αι ων ι να τον δη μι ουρ γον και

κτι στην των α α πα α αν των Πι λα τω πα α α

ρα δω ω ση ω τω ων α α α νο ο ο μων

ω των α α πι ι ι στων ο τι τον ερ χο με νον

κρι ναι ζω ων τας και νε ε κρους ει εις κρι σι ι ι ι ν ευ

τρε ε πι ι ι ζου ου ου ου σι τον ι ω με

νο ο οντα α πα α θη προς πα α θος ε ε ε τοι

μα α ζου ου ου ου σι Κυ ρι ε μα κρο θυ υ με

με γα σου το ε λε ε ος δο ο ο ξα α α α

σοι

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι

αι κι θα α ρα

ου δας ο πα ρα α νο μοσ Κυ υ υ ρι ε

ο βα ψας εν τω δει ει πνω ω ω την χει ει ρα εν

τω τρυ βλι ω ω με ε τα α α σου εξ ε τει νεν

α νο μοι οι οις τας χει ει ρας του λα βει ει ν αρ

γυ υ υ ρι ι ι α και ο του μυ ρου λο

γι σα μενος τι μην σε τον α τι μη η η τον ουκ

ε φρι ξε ε πω ω ω λη η ησαι ο τους πο

δας υ φα πλω σας ε πι το νι ψαι αι αι το ο ον Δε

σπο ο την κα τε φι λη σε δο λι ως εις το προ

δου ναι τοι οι οισ α α νο ο ο μοις χο ρου δε α πο

στο ο λω ων ρι ι ι φεις και τα τρι α κον τα

ρι ι ψας αρ γυ υ υ ρι α σου την τρι η με ε

ρον α να στα α α σι ι ιν ουκ ει ει δε δι

ης ε λε ε η σο ο ον η η η η μας

ει νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

ου δας ο προ δο της δο λι ο ος ων δο λι

ω φι λη μα τι πα ρε δω κε τον Σω τη η ρα Κυ υ

υ ρι ον τον Δε σπο την των α παν των ως δου λον

πε ε πρα κε ε τοι οι οις πα α α ρα α νο ο ο

μοις ως προ βα τον ε πι σφα γη ην ου τως η η

κο λου ου ου ου θει ο α μνος ο του Θε ου ο Υι

ο ος ο ο του Πα α τρος ο μο ο νος πο ο λυ ε

ε ε λε ε ε ε ος

λι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λοις α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

ου δας ο δου λος και δο λι ος ο μα θη τη ης

και ε πι ι ι βου λος ο φι ι λο ος και δι α

α α βο ο ο ο λος εκ των ερ γων α α α πε φα

αν θη η κο λου θει γαρ τω Δι δα α σκα α α

λω και κα α θ ε α αυ τον ε με λε ε τη σε τη

ην προ ο ο δο σι ι αν ε λε γεν ε εν ε

ε α α αυ τω πα ρα δω ω ω σω του ου τον

και κερ δη η σω τα συν α χθε εν τα χρη η μα α α

τα ε πε ζη τει δε και το μυ ρο ο ον πρα θη η
 ναι και τον Ι η η σου ουν δο λω κρα α τη θη
 η η η ναι α πε δω κεν α σπα σμον πα ρε ε ε ε δω
 κε ε το ο ον Χρι ι ι ι στον και ως προ βα τον
 ε πι σφα γην ου τω ω ως η η η κο λου ου θει ο
 μο νος ευ σπλα αγ χνος και αι φι λα α αν θρω ω
 ω ω πος

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.328*

Δ ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι
 ω Πνε ε ευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

α μην πε

Ο ν ε κη ρυ υ υ ξεν α α μνον Η η η σα ι

ι ας ερ χεται ε πι σφα γη ην ε κου ου

ου ου σι ι ι ι ον και τον νω τον δι ι δω ω σιν

ει εις μα α α στι ι ι ι γας τας σι α γο

νας εις ρα πι ι ι σμα τα το δε προσ ω πον ουκ α

α πε ε στρα φη α πο ο αι αι σχυ υ νης ε εμ

πτυ σμα α α α των θα να τω δε α σχη μο νι

κα α α α τα δι ι κα α α ζε ε ε ε ται παν τα

ο α να μαρ τη η η τος ε κου σι ως κα τα
 δε ε ε χε ται ι να πα σι δω ρη ση η ται την
 εκ νε κρω ων α να α α στα α α α α σι
 ι ιν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης [Σοὶ δόξα πρέπει](#) Λουκάς Λουκά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἰδιόμελα

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
 Τριώδιον 1886 σ.192*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
 του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με
 γα λω συ νης α αυ του
 C υν τρε χει λοι οι πον το συν ε ε ε δρι ο ον

τῶ ω ὦν Ἰ ἰ ἰ οὐ δαι αἰ ὦν ἰ να τον Δη μι ου

ουρ γον και Κτι στην των α α πα α αν των Πι λα τω ω

ω πα α α ρα δω ω ση ω τω ὦν α α α νο

ο ο μων ω τω ὦν α α α πι ἰ ἰ στω ὦν ο τι τον

ερ χο μενον κρι ναι ζων τας και νε ε κρους ει εις κρι σι ἰ

ι ἰν ευ τρε ε πι ἰ ἰ ἰ ζου ου ου ου σι τον

ι ω με ε ε νο ο οντα α πα α α θη προς

πα θος ε ε ε τοι μα α α ζου ου ου ου σι Κυ ρι

ε μα κρο θυ υ με με γασου το ε λε ο ος δο ο

ο ο ξα α α α σοι

Α ἰ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι

αι κι θα α ρα

ου δας ο πα ρα α νο μοσ Κυ υ υ ρι

ε ο βα ψας εν τω δει ει ει πνω ω ωτην χει ει ρα

εν τω τρυ βλι ω ω με ε τα α α σου εξ ε τει

νεν α νο μω ωωστας χει ει ρας του λα βει ει ν αρ γυ

υ υ υ ρι ι ι ι α και ο του μυ ρου λο γι σα

μενος τι μην σε τον α τι ι μη η τον ουκ ε φρι ξε

ε πω ω ω λη η ησαι ο τους πο δας υφ α πλωσας

επιτο νι ι ψαι αι αι το ο ον Δε σπο ο την

κατ ε φι λη σε δο λι ως εις το προ δου ναι αι αι τοι

οι οις α α νο ο ο μοις χο ρου δε Α πο στο ο ο

λω ων ρι ι ι φεις και τα τρι α κον τα ρι

ι ψας αρ γυ υ υ ρι α σου την τρι η με ε ρον

Α να α στα α α σι ι ι ν ου κ ει ει δε δι

ης ε λε η η σο ο ο ν η η η η μας

Δ ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

ου δας ο προ δο της δο λι ο ος ων δο λι ω

φι λη μα τι παρ ε δω κε τον Σω τη η ρα Κυ υ

υ ρι ον τον Δε σπο την των α παν των ως δου λον πε

ε ε πρα κε ε ται οι οις πα α α ρα α νο ο ο μοις

ως προ βα τον ε πι σφα α γη η ην ου τως η η η

κο ο ο λου ουου ου ου θει ο α μνος ο του Θε ου

ο Υι ο ος ο ο του ου Πα α τρος ο μο ο νος πο

λυ υ ε ε ε ε λε ε ε ε ος

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λους α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

ου δας ο δου λος και δο λι ος ο μα θη τη

ης και ε πι ι ι βου λος ο ο φι ι λος και

δι α α α α βο ο ο λος εκ των ερ γω ω

ων α α α πε φα αν θη η κο λου θει γαρτω Δι δα α

σκα α α λω και κααθ ε α αυ τον ε με λε ε ε

τη σε ε τη η ην προ ο ο δο σι ι αν ε λε γεν

ε εν ε ε α α αυ τω πα ρα δω ω ω σω του ου

τον και κερ δη η η σω τα συν α χθε εν τα χρη

η μα α α τα επ ε ζη τει δε και το μυ ρο ο ον

πρα θη η ναι και τον Ι η η σου ου ουν δο λω κρα

α α τη θη η η η η ναι απ ε δω κεν α σπα σμον παρ

ε ε ε ε δω κε ε το ο ο ον Χρι ι ι ι στον

και ως προ βατον ε πι σφα α γην ου ου τω ω ως η

η η κο λου ου θει ο μο νος ευ σπλα αγχνος και φι ι

λα α α αν θρω ω ω προς

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.196*

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι ω και α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω νων α μην

Ο ν ε κη η ρυ υ ξεν Α α μνον Η η η σα ι ι ας

ερ χεται ε πι σφα γη ην ε κου ου ου ου ου σι ι ι

ι ον και τον νω το ον δι ι δω ω σιν εις μα α

α α στι ι ι ι γας τας σι α γο νας εις ρα

πι ι ι σμα τα το δε προ σωπον ουκ α α πε ε

στρα α φη α πο αι αι σχυ υ νης ε ε εμ πτυ σμα α α α

α των θα να τω δε α σχη μο νι κα α α α τα δι

κα α α α ζε ε ε ε ται παν τα ο α να μα

ἄρτη ἡ τος ε κου σι ως κα τα δε ε ε χε ται ι να

πα σι δω ρη ση η ται την εκ νε κρω ων α α να α

α α στα α α α σιν

σι ι ι ι ν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

[Σοὶ δόξα πρέπει](#)

Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Βιολάκι

Ἰδιόμελα

Ἦχος Δι

Γεωργίου Βιολάκι
Τριώδιον 1899 σ.454*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

γα λω συ νης α αυ του

С υν τρε χει λοι οι πον το συν ε δρι ον των Ι ι

ι ου δαι αι ων ι να τον Δη μι ουρ γον και κτι

στην των α α πα α αν των Πι λα τω πα α α ρα

δω ω ση ω τω ων α νο ο ο μων ω

των α πι ι ι στων ο τι τον ερ χο μενον κρι ναι

ζω ων τας και νε ε κρους ει εις κρι σι ι ι ιν ευ τρε ε

πι ι ι ζου ου ου σιν τον ι ω με

νο ο οντα πα α α θη προς πα α θος ε ε ετοι

μα α ζου ου ου σι Κυ ρι ε μα κρο θυ υ με

με γα σου το ε λε ο ος δο ο ο ξα α α α

σοι

αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι

αι κι θα α ρα

ου δας ο πα ρα νο μος Κυ υ υ ρι

ε ο βα ψας εν τω δει ει πνω ω ω την χει ει

ρα εν τω τρυ βλι ω ω με ε ε τα α σου ου

εξ ε τει νεν α νο νο μω ω ω στας χει ρας του λα

βειν αρ γυ υ υ ρι ι ι ι α και ο του μυ

ρου λο γι σα με νος τι μην σε τον α τι μη τον ουκ

ε φρι ξε ε πω λη η η σαι ο τους πο δας

υφ α πλω σας ε πι το νι ψαι το ο ον Δε σπο ο

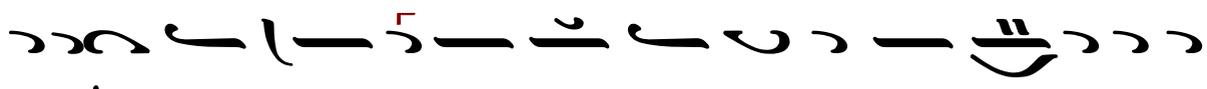
την κατ ε φι λη σε δο λι ως εις το προ δου ναι

τοι οι οις α νο ο ο μοις χο ρου δε Α πο στο ο

λων ρι ι ι φεις και τα τρι α κον τα ρι

ι ψας αρ γυ υ υ ρι α σου την τρι η με ε ρον

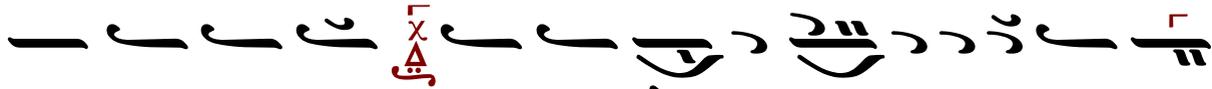
Α να στα σι ι ι ν ουκ οι οι δε δι ης ε

λε ε η η σο ο ο ν η η η η μας

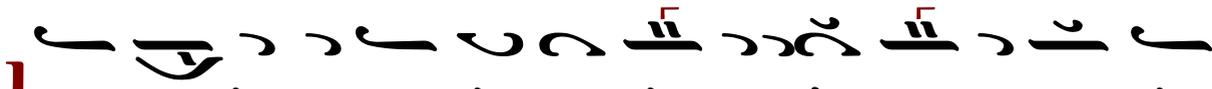
Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

ου δας ο προ δο της δο ο λι ο ος ων δο

λι ω φι λη μα τι παρ ε δω κε τον Σω τη

η ρα Κυ ρι ον τον Δε σπο την των α παν των

ως δου λον πε πρα κε ε τοις Ι ι ι ου δαι αι αι

οις ως προ βα τον ε πι σφα α γη ην ου ου τως

η η κο λου ου ου θει ο α μνος ο του Θε ου

ο Υι ο ος ο ο του Πα α τρος ο μο ο νος πο λυ

ε ε ε λε ε ε ε ος

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λοις α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

ου δας ο δου λος και δο λι ος ο μα θη τη

ης και ε πι ι ι βου ου λος ο φι ι λο ος και

δι α α βο ο ο ο λος εκ των ερ γων α α

α πε φαν θη η κο λου θει γαρ τω δι ι δα α σκα

α α λω και καθ ε ε α αυ τον ε με λε ε τη

σε ε την προ ο ο δο σι ι αν ε λε γεν ε εν ε

α αυ τω πα ρα δω ω ω σω του ου τον και

κερ δι ι ι σω τα συν α χθε εν τα χρη η μα α

α τα ε πε ζη τει δε και το μυ ρο ο ον πρα θη

η ναι και τον Ι η η σου ου ουν δο ο λω κρα α

τη θη η η η ναι α πε δω κεν α σπα σμον παρ ε

ε ε ε δω κε ε το ο ον Χρι ι ι ι στον και ως

προ βα τον ε πι σφα γην ου τως η η η κο λου ου

θει ο μο νος ευ σπλα α αγ χνος και φι λα α

αν θρω ω ω ω πος

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.458*

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

ττων αι ω ωωνων α α μην

Ο ν ε κη ρυ ξεν α α μνο ον Η η η σα ι ας

ερ χεται ε πι σφα γη ην εκ ου ου ου ου σι ι ι ι

ον και τον νω τον δι ιδω ω σιν ει εις μα α

στι ι ι ι γας τας σι α γο νας εις ρα πι ι

ι σμα τα το δε προ σω πον ουκ α α πε ε

στρα α φη α πο αι αι σχυ υ νης ε εμ πτυ σμα α α

α των θα να τω δε α σχη μο νι κα α α α τα

δι ι κα α ζε ε ε ε ται παν τα ο α να μαρ

τη τος εκ ου σι ως κα τα δε ε ε χεται ι να

πασι δωρηση ηται την εκνεκρων Αναα
 αστααααα σιν σιιιιιν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Σοὶ δόξα πρέπει

Λουκάς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἰδιόμελα

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.191/638*

αὐ νει τε αὐ τον ε πι ταις δυ να στει αις αὐ
 του αι νει τε αὐ τον κα τα το πλη θος της με
 γα λω συ νης α αὐ του

συν τρε χει ει λοι οι πον το συν ε δρι ι ο ον
 τω ω ων Ι ι ι ου δαι αι ων ι να τον δη η μι
 ουρ γον και αι κτι στην των α α πα α αν των Πι λα

τω ω πα α ρα δω ω ω ω ση ω ω

τω ω ω ω ων α α α νο ο ο ο μων ω ω τω ω

ων α α α πι ι ι ι στω ων ο τι ι τον ερ χο

με νον χρι ναι αι ζων τας και νε ε κρου ου ου ους εις χρι ι

σι ιν ευ τρε ε πι ι ι ζου ου ου ου σι τον

ι ω ω με ε ε νο ον τα πα α α α α α

α α α α α α θη προς πα α α θος ε τοι

μα α α α α α ζου ου ου ου σι Κυ ρι ι ε

μα κρο ο ο θυ υ υ υ υ τυ υ υ υ με με

γα α σου το ε λε ε ο ος δο ο ο ο ο

ο ο ξα σοι

ο ο ξα σοι

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι

αι κι θα α ρα

ου δα ας ο πα ρα νο μος Κυ υ ρι

ι ι ε ο βα ψα ας εν τω δει ει ει πνω τα ας

χει ει ει ει ρας εν τω τρι βλι ι ι ι ω

ω ω με ε τα α α σου ου εξ ε ε τει νεν α

νο ο ο ο μως τα ας χει ει ει ει ρας του λα

βει ει ει ει ει ει εν αρ γυ υ υ υ υ ρι ι

α και ο του μυ υ υ ρου λο γι σα α με ε ε

νος τι ι μη ην σε τον α τι ι μη η η τον ουκ ε

ε φρι ξε ε ε ε πω ω ω λη η η η σαι ο τους

πο ο ο δας υφ α πλω ω ω σα α ας ε πι το

νι ι ι ι ι ι ι ι ψαι τον Δε

σπο ο ο ο ο ο τη ην κα τε φι ι λη η σε

δο λι ι ι ι ι ι ι ι ως εις το προ

δου ου ναι αι τοις α νο ο ο ο ο ο μοις χο ρου

ου δε α πο στο ο ο ο ο ο λων ρι ι φει εις και τα

τρι α κο ο ν τα ρι ι ι φας αρ γυ υ υ ρι α

σου την τρι η η με ε ρο ον Α α να α α στα σι εν

ου ου ουκ ει ει ει ει δε δι ι ης ε λε η

η σο ο ον η η η η μας

αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

ου δα ας ο προ δο ο ο της δο ο ο λι ο ος ω

ων δο λι ι ι ω φι λη η μα α τι πα ρε

ε δω ω κε τον Σω τη η η ρα Κυ υ υ υ υ

ρι ι ον τον Δε σπο την των α α πα α αν των ως

δου ουου λο ον πε επραα κε ε τοι οι οισ πα α α α

ρα α νο ο ο ο μοις ως προβα τον ε πι σφα α

γη η η η η ην ου ου τος η η κο λου ου ου ου

θει ο α μνος ο του Θε ου ο Υι ο ος ο ο ο

του Πα α τρο ος ο μο ο ο νος πο λυ υ ε ε ε

ε ε ε ε λε ος

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λοις α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

ου ου δας ο δουλος και δο ολι ι ος ο

μα θη τη ηης και ε πι ι βου ου λος ο φι

ι λο ο ος και δι α α α α α α βο ο ο ο

λος εκ των ε ερ γω ωων α πε φα α α α

α αν θη η κο λου θει γαρ τω δι δα α σκα α α

λω και καθ ε αυ τον ε με λε τη η σε ε τη η

ην προ ο ο δο ο σι ι ι αν ε λε γεν εν ε αυ τω

πα ρα δω σω ω του ουου τον και κερ δη η σω τα

συν α χθε εν τα χρη η μα α α τα ε πε ζη

τει δε και το μυ ρον πρα α θη η η ναι και τον Ι ι

η η σου ουν δο ο λω ω κρα τη θη η η η η η
 ναι α πε δω κεν α σπα α σμο ον πα ρε ε δω
 ω ω κε ε ε ε τον Χρι ι ι στον και αι ω ως προ
 βα τον ε πι ι ι σφα α γη η η η η ην ου ου τος
 η η κο λου ου ου θει ο μο ο ο νο ος
 ε ευ σπλα α αγ χνος και φι λα α α α α α
 α α αν θρω πος

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Δε

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.196/643*

Ν ε Δο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι
 Υι υι υι ω ω και α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α λα α α

α τι

Κ αι νυ υ υ υ υ υν και α α α ει ει και εις

τους αι ω να ας τω ων αι αι αι ω ω ω νων α α

μη η η η η η η η η η

Ο ν ε κη η η η ρυ υ υ υ υ ξε ε εν α α μνο

ο ο ον Η σα ι ι ι ι ι ι ι ι ας ερ

χε ε ται ε πι σφα γη ην ε κου ου ου ου ου ου σι

ι ι ι ον και τον νω ω ω ω τον δι ι δω ω

σιν ει εις μα α στι ι ι ι γας τας σι α

γὸ να ας εἰς ρα πι ι ι σμα τα το δε προσ

ω πον ουκ α πε ε ε στρα α α φη η α πο αι σχυ

νη ης ε εμ πτυ σμα α α α των θανα α

τω ω δε ε α α σχη μο ο ο νι κα τα δι

κα α α α α α ζε ε ε ε τα παν τα ο α

να μα α α αρ τη η η η το ο ος ε κου σι ι

ι ι ωως κα α τα δε ε ε χε ε ε ται ι

να πα σι δω ρη η ση η η ται την εκ νε κρων α α

να α α α α στα α σιν

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

γα λω συ νης α αυ του

С υν τρε χει λοι πον το συν ε δρι ον των Ι ι ι ου

δαι αι ων ι να τον δη μι ουρ γον και κτι στην των

α α πα α αν των Πι λα τω πα α α ρα α δω ω ω

ση ω των α α α νο ο ο μω ων ω τω ω

ω ων α α α πι ι ι στω ων ο τι τον ερ χο με

νον χρι ναι ζω ων τας και νε κρους ει εις χρι σι ι ι ι ν

ευ τρε πι ι ι ζου ου ου σι τον ι ω με

νο ο ο τα πα α θη προς πα θος ε ε ε τοι μα α

α ζου ου ου σι Κυ ρι ε μα κρο θυ υ υ με με

γασου το ε λε ε ο ος δο ο ο ξα α α σοι

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι

αι κι θα α ρα

ου δας ο πα ρα α νο μοσ Κυ υ υ ρι ε

ο βα ψας εν τω δει πνω ω ω ω την χει ει ρα εν

τω τρυ βλι ι ι ω με ε τα α σου ου ε ξε τει νεν

α νο μω ωστας χει ει ρας του λα βει ει ν αρ γυ

υ υ ρι ι ι α και ο του μυ ρου λο γι

σα με νος τι μην σε τον α τι μη η τον ουκ ε φρι

ξε ε πω ω ω λη η η σαι αι ο τους πο δας

υ φα πλω σας ε πι τω νι ψαι το ο ον Δε σπο ο

την κα τε φι λη σε δο λι ως εις το προ δου ναι

τοι οι οις α α νο ο ο μοις χο ρου δε Α πο στο

ο ο λων ρι ι φεις και τα τρι α κοντα ρι ι ψας

αρ γυ υ υ ρι α σου την τρι η με ε ρον Α να

στα σι ι ν ουκ ει ει δε δι ης ε λε ε η η

σο ο ον η η η μας

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

ου δας ο προ δο της δο ο ο λι ος ων δο

λι ω φι λη μα τι πα ρε δω κε τον Σω τη η ρα

Κυ υ υ ρι ι ι ον τον Δε σπο την των α α

πα α αν των ως δου λον πε πρα κε τοις πα α α ρα νο

ο ο μοις ως προ βα τον ε πι σφα γη η η η ν

ου ου τω ως η η χο λου ου ου θει ο α μνο

οςτου Θε ου ο Υι ο ος ο ο του Πα τρος ο μο

ο νος πο ο λυ υ ε ε ε λε ε ε ος

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λοις α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

ου δας ο δου λος και δο λι ος ο μα θη τη ης

και ε πι ι ι βου λος ο φι ι λο ος και δι

α α α βο ο ο λος εκ των ερ γων α α α πε

φα αν θη η κο λου θη γαρ τω Διδα α σκα α α λω

και καθ ε αυ τον ε με λε τη σεν την προ ο ο δο

σι ι αν ε λε γε ε εν εν ε ε α αυ τω ω πα ρα

δω ω ω σω του ου τον και κερ δη η η σω τα συ να χθε

εν τα χρη η μα τα ε πε ζη τει δε και το μυ

ρο ο ον πα ρθ η η ναι και τον Ι η σου ου ουν δο

ο λω ω κρα α τη θη η η ναι α πε δω κεν α

σπα σμον πα ρε ε ε δω κε το ο ον Χρι ι ι

στον και ως προ βα τον ε πι σφα γη η η ην ου ου

τω ως η η κο λου ου ου θει ο μο νος ευ

σπλαγγχος και φι ι λα α αν θρω ω ω πος

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι ω και α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω νων α μην

Ο ν ε κη ρυ ξεν Α μνον Η η η σα ι ι ας ερ

χεται ε πι σφα γη ην ε κου ου ου σι ι ι ον

και τον νω ω τον δι ι δω ω σιν εις μα α α στι ι

ι γας τας σι α γο νας εις ρα πι ι ι

σμα τα το δε προ σω πον ουκ α α πε ε στρα φη α

πο αι αι σχυ υ νη ης ε εμ πτυ σμα α α των

θα να τω δε α σχη μο νι κα α α α τα δι κα α

α ζε ε ε ται παν τα ο α να μαρ τη η τος ε

κου σι ι ω ως κα τα δε ε ε χε ε ε ται ι

να πα σι δω ρη ση η ται την εκ νε κρω ων Α α να

α α στα α α σιν

* στα α α α σι ι ι ι ν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Σοὶ δόξα πρέπει

Λουκάς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἰδιόμελα

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.95*

αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

γα λω συ νης α αυ του

Χ C υν τρε χει λοι οι πον το συν ε δρι οντων Ι ι ι ου

δαι αι ων ι να τον δη μι ουρ γον και κτι στην των

α α πα α αν των Πι λα τω πα α α ρα α δω ω ω

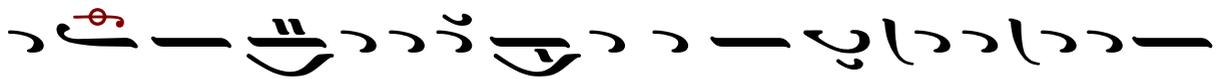
ση ω τω ων α α α νο ο ο μω ων ω τω

ων α α α πι ι ι στων ο τι τον ερ χο μενον κρι ναι

ζων τας και νε ε κρους ει εις κρι σι ι ι ι ν ευ τρε πι

ι ι ζου ου ου ου σι τον ι ω μενον τα πα α α

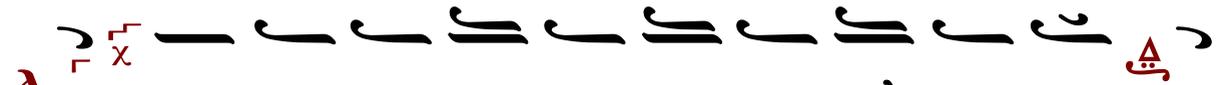
θη η προς πα θος ε τοι μα α ζου ου ου ου σι Κυ

ρι ε μα κρο θυ υ με με γα σου το ε λε ε ο ος δο

ο ο ξα α α α σοι

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι

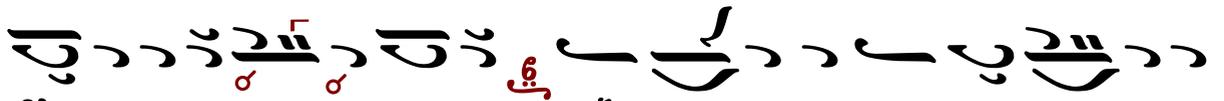
αι κι θα α ρα

ου δας ο πα ρα α νο μος Κυ υ υ ρι ε

ο βα ψας εν τω δει πνω τη ην χει ει ει ρα εν τω τρυ

βλι ω ω με τα α σου ου εξ ε τει νεν α νο μοι οι οις

τας χει ει ρας του λα βει ειν αρ γυ υ

υ υ ρι ι ι ι α και ο του μυ ρου λο γι σα

μενος τι μην σε τον α τι μη η τον ουκ ε φρι ξε πω λη

η η σαι αι ο τους πο δας υ φα πλω ω σας ε πι

το νι ψαι το ο ον Δε σπο ο την κα τε φι λη σε δο

λι ι ως εις το προ δου ναι αι αι τοι οι οισ α α νο

ο ο μοις χο ρου δε α πο στο ο ο λων ρι ι φει

εις και τα τρι α κοντα ρι ι ψας αρ γυ υ υ ρι

α σου την τρι η με ε ρον α να στα σιν ουκ ει ει ει

δε ε δι ης ε λε ε η η σο ο ον η η η η

μας

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

ου δας ο προ δο της δο λι ο ος ων δο λι

ω φι λη μα τι πα ρε δω ω κε τον σω τη η ρα Κυ

υ υ ρι ι ι ι ον τον Δε σπο την των α πα α αν

των ως δου λον πε πρα κε ε ται οι οις πα α α ρα α νο

ο ο μοις και ως προ βα τον ε πι σφα α γη η ην

ου τως η η κο λου ου ου θει ο α μνος ο

του Θε ου ο Υι ο ος ο ο του Πα α τρο ο ο ος

ο μο ο νος πο λυ ε ε ε λε ε ε ε ος

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λους α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

ου δας ο δου λος και δο ο λι ι ο ος ο

μα θη τη ης και ε πι ι ι βου λος ο φι ι

λο ος και δι α α α βο ο ο ο λος εκ των

ερ γω ω ων α α α πε ε φα α αν θη η κο

λου θει γαρ τω Δι ι ι δα σκα α λω και καθ ε

α αυ τον ε με λε ε τη η σε ε την προ δο σι ι

ι ι αν ε λε γεν ε εν ε α αυ τω ω πα ρα δω ω

ω σω του ου τον και κερ δη η η σω τα συν α χθεν

τα χρη η η μα α α α τα ε πε ζη τει δε και

το μυ ρο ο ονπρα θη η ναι και τον Ι η η σου

ου ουν δο λω κρα α τη θη η η η ναι α πε δω κεν

α σπα σμον πα ρε ε δω κε το ον Χρι ι στο ον και ως προ

βα τον ε πι σφα γην ου τω ω ως η η η κο λου ου

θει ο μο νος ευ σπλα αγ χνος και φι ι λα α

αν θρω ω ω ω προς

* ο μο νο ος ε ευ σπλα α αγ χνος

ἄλλη γραμμὴ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω νων α α μην

Ο ν ε κη ρυ υ ξεν α μο νο ον Η η η σα ι ι ι ας

ερ χεται ε πι σφα γη ην ε κου ου ου σι ι ι ι

ον και τον νω τον δι ι δω ω σιν εις μα α α

α α στι ι ι ι γας τας σι α γο νας εις ρα

πι ι ι σμα τα το δε προσ ω ω πον ουκ α πε στρα φη

α πο αι σχυ υ υ νης ε εμ πτυ σμα α α α των

θα να τω δε α σχη η μο ο νι κα τα δι κα α

α α ζε ε ε ε ται πα αντα ο α να μαρ τη η τος

ε κου σι ως κα τα δε ε ε χε ται ι να πα σι

δω ω ρη η ση η ται την εκ νε κρω ων α α

να α α στα α α α σιν

την εκ νε κρω ων α α να α α α α α

στα α σι ι ι ι ν

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Σοὶ δόξα πρέπει

Λουκᾶς Λουκᾶ

Θις τὸν Στίχον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ ρι Νη

Ἰδιόμελα
χορὸς β'

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστᾶριον 1820 σ.329*

η με ρον το κα τα του Χρι στου πο νη ρον συν η

χθη συν ε ε ε ε δρι ι ι ι ον και κατ αυ του

κε να α ε βου ου λευ σαν το ο πα ρα δου ναι

Πι ι λα α τω εις θα να τον τον α νε ε

ε ευ θυ υ υ υ νον ση με ρον την των χρη μα

τω ων α αγ χο ο ο νην Ι ου δας ε αυ τω ω

πε ε ρι τι ι ι θη η η η σι και στε ρει ει

ται κα ατ α αμ φω ζω ης προ οσ και αι αι ρου

και αι αι θει ει ει ει ας ση με ρον Κα ι α

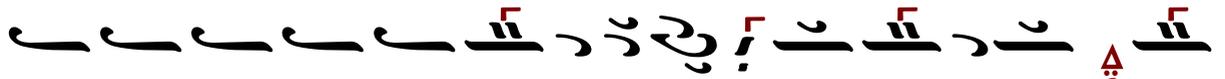
φας α κων προ φη η τε ευ ει συμ φε ε ε ρει ει

λε ε ε γων υ περ του λα ου ουου ε ε να α

πο ο ο λε ε ε ε σθαι ηλ θε ε γαρ υ

περ των α μαρ τι ω ων η μω ων του πα α θειν ι

ι να α η η μας ε λε ευ θε ε ρω ω ω ση η εκ

της δου λει ει ας του ε ε χθρου ως α γα θο

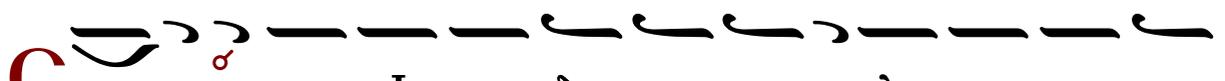
ο ος και φι λα α α αν θρω ω ω ω πος

Ο ε σθι ων αρ τους μου ε με γα λυ νεν επ

ε με πτε ε ερ νι ι ι ι σμον

η μερον ο Ι ου δας το της φι λο πτω χει ας

κρυ πτει προσ ω ω πει ει ει ον και της πλε ο νε

Ξι ι ι ας α να ακαλυπτει τη η η ην μο ο ο ορ

φην ουκ ετι των πενητω ω ω ων φρο ον τι ι ι

ζει ει ουκ ε ετι το μυρον πι ι πρα α α

σκει ει το ο ο τη η ης α μαρ τω ω λου

αλ λα α το ου ου ρα νι ι ο ον μυ υ υ ρο ον

και εξ αυ του νο σφι ζε ε ε ται τα αρ γυ υ

υ υ ρι ι ι ι α τρε χει προς Ι ου ου δαι αι

ους λε ε ε γει τοις πα α ρα νο ο ο μοι οις τι μοι

θε λε τε ε δου ου ναι κα γω υ μιν πα ρα δω

ω ω σω ω α α αυ τον ω φι λαρ γυ ρι ι

α α α ας προ δο ο ο του ου ^γ _{δλ} ευ ω νον ποι ει ει

ται τη ην πρα α σιν ^β _λ προς την γνωμην των α γο ρα ζο ο

ον των ^β _λ του πω λου με ε νου την πρα γμα α τει ει ει

αν ποι οι οι ει ει ει ει ται ^γ _{δλ} ουκ α κρι βο λο

γει ται προς τη ην τι ι μην ^β _λ αλλ ως δου ου λον φυ γα δα

α πε ε ε εμ πο ο ο ο λει ^γ _{δλ} ε θος γαρ τοις κλε ε

πτου ου σι ρι πτειν τα τι ι ι ι μι ι ι ι α ^γ _{δλ}

νυν ε βα λε τα α α γι ι α τοις κυ σιν ο μα α

α α θη η η η της ^γ _{δλ} η γαρ λυσ σα της φι λα α

α αρ γυ υ ρι ι ι ας ^Δ κα τα του ι δι

ου ου Δε ε ε σπο ο ο του ου μαι αι νε ε σθαι

ου ου Δε ε ε σπο ο ο του ου μαι αι νε ε σθαι

ε ποι οι η σε εν α α αυ τον ης τη ην πει ει ραν

ε ποι οι η σε εν α α αυ τον ης τη ην πει ει ραν

φυ υ γω ω μεν κρα α α ζο ο ο ον τες μα κρο θυ

φυ υ γω ω μεν κρα α α ζο ο ο ον τες μα κρο θυ

υ με Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

υ με Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Τὸ ἐπόμενο ἐπαναλαμβάνεται στὸ Δόξα...

Ε ξ ε πο ρευ ε το ε ξω και ε λα λει

Ε ξ ε πο ρευ ε το ε ξω και ε λα λει

ε πι ι ι ι το ο α α αυ το

ε πι ι ι ι το ο α α αυ το

Ο τρο πος σου δο λι ο τη το ος γε ε ε

Ο τρο πος σου δο λι ο τη το ος γε ε ε

μει πα α α ρα α νο με Ι ι ι ου ου ου ου

μει πα α α ρα α νο με Ι ι ι ου ου ου ου

δα νο σων γαρ φι λα αρ γυ υ ρι ι ι α αν ε

δα νο σων γαρ φι λα αρ γυ υ ρι ι ι α αν ε

κερ δη η σα ας μι σαν θρω ω ω πι ι ι ι ι

κερ δη η σα ας μι σαν θρω ω ω πι ι ι ι ι

αν ^γ ει γαρ πλου τον η η γα α α πας ^β τι πε ρι

πτω ω χει ει αν δι ι δα α σκον τι ε

ε ε φοι οι οι οι τας ^γ ει δε ε και αι αι αι ε

φι ι ι λεις ^γ ι να τι ε πω λεις τον α α τι μη

η τον προ δι δου ου ους ει εις μι αι φο ο ο νι ι

ι ι αν ^γ φρι ξον η η λι ι ε στε ε να α ξον η η

γη ^β και κλο νου με ε νη βο ο ο η η η η

σον ^Δ α νε ξι ι κα α κε Κυ υ υ ρι ε δο ο

ο ο ξα α α α σοι ^γ

^χ λ ο γον πα ρα νο μον ^{χ β γ} κα τε ε θε εν το ο ο

κα ατ ε ε μου ^γδλ

Μ η δει ει εις ω πι ι στοι ^πρ του δε σπο τι ι

κου δει ει πνου α α μ η η τος ^βλ μη δεις ο λως ως

ο Ι ι ου ου δας ^βλ δο λι ι ως προ σι ι τω τη

τρα α α πε ε ε ε ζη ^γδλ ε χει νο ος γαρ

τον ψω ω μο ον δε ξα α α με ε ε ε νος ^Δδλ κα

τα του αρ του ε χω ω ω ω ρη η η η σε ^γδλ σχη

μα τι ι μεν ω ων μα θη η της ^Δδλ πρα α γμα τι δε ε

πα ρω ω ω ω ων φο ο νε ε ευ της ^γδλ

τοις μεν Ι ου δαι οις συ υν α α γαλ λο ο ο με ε

ε ε νος ^Δ τοις δε α πο ο στο ο λους συν αυ λι ζο ο

ο ο με ε ε ε νος ^ν μι σων ε ε φι ι ι λει

ει ^Δ φι λων ε ε πω ω λει ^β τον εξ α γο ρα σα αν

τα η μα α ας τη ης κα α τα α α α ρας ^Δ τον

Θε ο ον και Σω τη η ρα των ψυ χω ω ω ω ν η η η η

μων ^ν

Δόξα...

χορός β'

Ἦχος λ̣ ρ̣ι Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.332*

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω ^β και α γι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι ^ν τε

Ο τρο πος σου δο λι ο τη το ος γε ε ε

μει πα α α ρα α νο με Ι ι ι ου ου ου ου

δα νο σων γαρ φι λα αρ γυ υ ρι ι ι α αν ε

κερ δη η σα ας μι σαν θρω ω ω πι ι ι ι ι

αν ει γαρ πλου τον η η γα α α πας τι πε ρι

πτω ω χει ει αν δι ι δα α σκον τι ε

ε ε φοι οι οι οι τας ει δε ε και αι αι αι ε

φι ι ι λεις ι να τι ε πω λεις τον α α τι μη

η τον προ δι δου ου ους ει εις μι αι φο ο ο νι ι

ι ι αν φρι ξον η η λι ι ε στε ε να α ξον η η

γη και κλονου με ενη βο ο ο η η η η

σον α νε ξι ι κα α κε Κυ υ υ ρι ε δο ο

ο ο ξα α α α σοι

Καὶ νῦν...

χορὸς α'

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.334*

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω νας των αι ω

ωνων α α α α μην

Μυστα γω γωνσου Κυ ρι ε τους μα α θη η τας ε ε

δι ι ι δα α σκες λε ε ε ε γων ω φι ι λοι

οι ο ρα α α α α τε μη δεις υ μας χω ρι ι

σει ει μου ου φο ο βος ει γαρ πα σχωω α αλλ υ πε ερ

του κο ο ο ο σμου μη ουν σκαν δα λι ι ζε σθε ε

ε εν ε ε ε ε μοι ου γαρ ηλ θον δι α κο

ο νη η θη η ναι αλ λα α δι α κο νη η η

σαι αι και δου ναι τη η ψυ υ χη η ν μου λυ υ υ τρο ον

υ πε ερ του κο ο ο ο σμου ει ουν υ υ μεις φι

ι λοι μου ου ε ε στε ε με μι ι ι μει ει ει

ει σθε ο θε λων πρω το ος ει ει ναι ε ε στω ω

ω ε ε σχα α α τος ο δε σπο ο της ως ο

ο δι ι α α α α κο ο ο ο νος μει να τε

ε ε ε εν ε ε μοι ι να βο ο τρυν φε ε
 ε ρη η η η τε ε γω γαρ ει μι της ζω ης η
 α αμπε λο ο ο ο ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

Λουκάς Λουκά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἰδιόμελα
χορός β'

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ι Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.197*

C η με ρον το κα τα του Χρι ι στου πο νη ρον συν
 η η χθη συ υν ε ε ε ε δρι ι ι ι ον και
 κατ αυ του κε να α ε βουου ου λευ σα α το πα ρα
 δου ναι Πι ι λα α α τω εις θα να τον τον α α νε ε
 ε ευ θυ υ υ υ νον ση με ε ρον την των χρη η μα

τῶν ἁγχοονην Ἰουδαῖαυτῶν

περιιτιιθηηηησικαιστεριται

καταααμφωζησπροσκαιαιαιαιρουου

καιαιαιθειειειειασσημερον Κα ι α

φασακωνπροφηητεεευεισυμφεεεερειει

λεεεγωνυπερτουλαουουουεεναα

ααποοολεεεεσθαιηλθεεγαρυπερ

τωναμαρτιωνημωντουπααθινιι

ναηημαςελεευθεερωωωσηηεκτης

δουλειαιαστουεεχθρουωςαγαθοοος

και αι φι λα α α αν θρω ω ω ω προς

Ο ε σθι ων αρ τους μου ε με γα λυ νεν επ

ε με πτε ε ερ νι ι ι ι σμον

η μερον ο Ι ου δας το της φι λο πτω χει ας

κρυ πτει προ σω ω πει ει ει ον και της πλε ο νε ξι ι ι

α ας α να καλυ πτει τη η η ην μο ο ο ορ φην

ουκ ε τι των πε νη τω ω ω ων φρον τι ι ι ζει ει ουκ

ε ε τι το ο μυ ρο ον πι ι πρα α α σχει το ο

ο ο τη ης α α μαρ τω ω λου αλ λα το ου ου ρα

νι ι ο ον μυ υ υ ρο ον και εξ αυ του νο ο ο

σφι ι ζε ε ται τα αρ γυ υ υ υ ρι ι ι ι α

τρε ε χει προς Ι ου ου δαι αι αι ους λε ε γει τοις πα α

ρα α νο ο ο μοις τι μοι θε ε λε τε ε δου ουου ναι κα γω

υ μι ιν πα ρα α δω ω ω ω σω ω α α αυ τον

ω φι λαρ γυ ρι α α α ας προ δο ο ο του ευ ω

νον ποι ει ται τη ην πα ρα α σιν προς την γνω μην των α

γο ρα ζο ο ον τω ων του πω λου με ε ε νου την

πρα γμα α τει ει ει α α αν ποι οι οι ει ει ει ει

ται ουκ ακρι βο λο γει ει ται προς τη ην τι ι μη ην αλλ

ως δου ουου λον φυ γα α δα α πε ε ε εμ πο ο

ο ο λει ε θος γαρ τοι οισ κλε ε πτου ου σι ρι ι ι ι

πτειν τα τι ι ι ι ι μι ι ι ι α νυν ε βα λε

τα α α Α γι ι α τοις κυ σι ι ι ν ο μα θη η της η

γαρ λυσ σα της φι λα α α αρ γυ υ ρι ι ι

ας κα τα του ι ι δι ου ου Δε ε ε σπο ο

ο του μαι αι νε ε σθαι ε ποι οι η σε εν α α

αυ τον ης τη ην πει ει ει ραν φυ υ γω ω με εν

κρα α α ζο ο ο ο ν τες μα α κρο θυ υ με Κυ υ υ ρι

ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Το επόμενο επαναλαμβάνεται στο Δόξα...

ε ξ ε πο ρευ ε το ε ξω και ε λα λει

ε πι ι ι ι το ο α α αυ το ^γ _δ

Ο τρο πο ος σου δο λι ο τη το ο ος γε ε ε μει

πα α α ρα α νο με ε ε Ι ου ουου ου ου δα νο ο

σων γαρ φι λα αρ γυ υ ρι ι ι α αν ε κερ δη η σα

ας μι σα α αν θρω πι ι ι ι αν ^γ _δ ει γαρ πλου

το ον η η η γα α α πας τι τω πε ρι πτω ω χει ει ει

ας δι ι δα α σκον τι ι ε φοι οι οι οι τας ^γ _δ ει δε

και αι αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ε ε πω λεις τον

α α α τι μη η τον προ δι δου ου ους ει εις μι αι αι αι

φο νι ι ι ι αν ^γ _δ φρι ξον η η λι ι ε στε ε να

α α ξον η η γη η και κλο νου με νη η βο ο ο

η η η η σον α νε ξι ι κα α κε Κυ υ υ ρι ι

ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

λο γον πα ρα νο μον κα τε ε θε εν το ο ο

κα ατ ε ε μου

Μ η δει ει ει ει εις ω πι ι στοι του Δε σπο τι ι

κου δει ει πνου α α α μυ η η τος μη η δεις ο λως

ως ο Ι ι ου ουου δας δο λι ι ως προ ο σι ι τω

τη η τρα πε ε ε ε ζη ε χει νο ος γαρ τον ψω

μο ον δε ε ξα α α με ε ε ε νος με τα του αρ του

ε ε χω ω ω ω ρη η η η σε σχη μα τι ι μεν

ω ω ν μα θη η της πρα α γμα τι δε ε πα ρω ω ω ω ν

φο ο νε ε ευ της τοις μεν Ι ου δαι οις συ υν α α

γα α λ λο ο ο με ε ε ε νος τοις δε Α πο ο στο

ο ο λοις συν α αυ λι ζο ο ο ο με ε ε ε νος

μι σων ε ε φι ι ι λει ει φι λω ω ν ε ε πω

ω ω λει τον ε ξα γο ρα σα αν τα η μα α ας

τη ης κα α τα α α α α ρας τον Θε ο ο ν και Σω

τη η ρα τω ω ν ψυ χω ω ω ω ν η η η η μων

Δόξα...

Δ ο ξά Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω Πνε ευ

μα α α τι ρι

Ο τρο πο ος σου δο λι ο τη το ο ος γε ε ε μει

πα α α ρα α νο με ε ε Ι ου ουου ου ου δα νο ο

σων γαρ φι λα αρ γυ υ ρι ι ι α αν ε κερ δη η σα

ας μι σα α αν θρω πι ι ι ι αν ρι ει γαρ πλου

το ον η η η γα α α πας τι τω πε ρι πτω ω χει ει ει

ας δι ι δα α σκον τι ι ε φοι οι οι οι τας ρι ει δε

και αι αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ε ε πω λεις τον

α α α τι μη η τον προ δι δου ου ους ει εις μι αι αι αι

φο νι ι ι ι αν φρι ξον η η λι ι ε στε ε να

α α ξον η η γη η και κλο νου με νη η βο ο ο

η η η η σον α νε ξι ι κα α κε Κυ υ υ ρι ι

ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Και νυν...

χορός α'

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.203*

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α μην

Μυ στα γω γων σου Κυ ρι ε τους Μα α θη η τας ε ε

δι ι ι δα α α σχε ε ες λε ε ε ε ε γων ω

ω φι ι λοι ο ο ρα α α α τε μη δεις υ μας

χω ρι σει ει μου ου φο ο βος ει γαρ πα σχω α αλλ υ

πε ερ του κο ο ο ο ο ο σμου μη ουνσκαν δα

λι ι ζε σθε ε ε ε εν ε ε ε ε μοι ου γαρ ηλ θον

δι α κο ο νη η θη η ναι αλ λα δι α κο νη η

η σαι αι και δου ναι τη ην ψυ υ χη ην μου λυ υ υ

τρο ον υ πε ε ερ του κο ο ο ο σμου ει ουν υ υ

μεις φι ι λοι οι μου ε ε στε ε ε με ε μι ι ι

μει ει ει ει ει σθε ο θε λων πρωτο ος ει ει ει ναι ε ε ε

 στω ε ε σχα α α τος ^{π ρ} ο δε σπο ο της ως ο

 ο δι ι α α α α α κο ο ο ο νος ^{π ρ} μει να τε

 ε ε ε ε εν ε ε μοι ι να βο τρυυν φε ε ε ρη

 η η η τε ^{χ ρ} ε γω γαρ ει μι της ζω ης η α αμπε

 λο ο ο ο ο ο ο ος ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι Λουκάς Λουκά

Γεωργίου Βιολάκη

Ἰδιόμελα
χορὸς β' Ἦχος λ ρ̣ Νη Γεωργίου Βιολάκη
Τριῶδιον 1899 σ.458*

C η με ρον το κα τα του Χρι στου πο νη ρον συν

 η χθη συν ε ε ε ε δρι ι ι ι ον ^{γ ρ̣} και κα

 τα α σου κε να ε βου ου ου λευ σα αν το ^{ε λ} πα

θειν ι να η η μας ε λε ευ θε ε ρω ω ω ση η

εκ της δου λει ας του ε ε χθρου ου ου ^Δως α

γα θο ος και φι λα α α αν θρω ω ω ω πος ^γα

^χΟ ε σθι ων αρ τους μου ^χ₆ ε με γα λυ νεν επ

ε με πτε ε ερ νι ι ι ι σμον ^γα

Σ η με ρον ο Ι ου δας το της φι λο πτω χει

ας χρυ πτει προ σω ω πει ει ει ον και της πλε ο νε

ξι ι ι α ας α να κα λυ πτει τη η η η η ην μο ο

ο ορ φην ^γα ουκ ε τι των πε νη η τω ω ω ω ν φρον

τι ι ι ζει ει ^γα ουκ ε ε τι το ο μυ ρον πι ι

πρα α α σκει το ο ο ο τη ης α μαρ τω ω λου ου

ου αλ λα α το ου ου ρα νι ο ον μυ υ υ υ

ρο ον και εξ α αυ του νο σφι ζε ται τα α αρ γυ

υ υ υ ρι ι ι ι α τρε χει προς Ι ου ου δαι

αι αι ους λε γει τοις πα α ρα α νο ο ο μοι οις τι

μοι θε ε λε τε ε δου ου ου ναι κα γω η μι ιν πα ρα

δω ω ω ω ω σω ω α α αυ τον ω φι λαρ

γυ ρι ι α α α ας προ δο ο ο του ου ευ ω

νον ποι ει ται τη ην πρα α α σιν προς την γνω μην των α

γο ρα α ζο ο ον τω ων του πω λου με νου την

πραγμαται ει ει αν ποι οι οι ει ει ει

ειται ουκ ακριβολογειται προςτηντιμηνην αλλ

ωςδουλονφυγααδααπεεεεεμπωω

ωωλειεθοςγαρτοιοικλεπτουοιριπτειν

τατιιιιιμιιιια νυνεβαλετα

α Αγιια τοικυσινομαααα

θηηηηητης ηγαρ λυσατηςφιλααα

αργυυριιιας κατατουιδιου

ου Δεσποοοτου μαιαινεεσθαιεποιοιοι

σεναααυτον ηηστηηηπειειρανφυυγω

μεν κρα α α ζο ο ο ον τες μα κρο θυ υ με Κυ

υ ρι ι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Το επόμενο επαναλαμβάνεται στο Δόξα...

Ε ξ ε πο ρευ ε το ε ξω και ε λα λει

ε πι ι ι ι το ο α α αυ το

Ο τρο πο ος σου δο λι ο τη τος γε ε ε μει

πα α α ρα α νο με ε Ι ου ου ου ου δα νο

σων γαρ φι λα αργυ ρι ι ι α αν ε κερ δη η σα

ας μι σα αν θρω πι ι ι ι αν ει γαρ πλου τον

η η η γα α α πας τι τω πε ρι πτω ω χει ει ας

δι ι δα α σκον τι ι ε φοι οι οι οι τας ει δε

ε και αι αι ε ε φι ι ι λει εις ι να τι ε πω λεις

τον α α α τι μη η η τον προ δι δου ου ους ει εις μι

αι αι φω νι ι ι ι αν φρι ξον η η λι ι ε

στε ε να α ξον η η γη η και κλο νου με ε νη

βο ο ο η η η η σον α νε ξι κα κε Κυ υ

υ ρι ι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

λο γον πα ρα νο μον κα τε ε θε εν το ο ο

κα ατ ε ε μου

Μ η δει ει εις ω πι ι στοι του δε σπο τι

κου δει πνου α α α μυ υ υ υ τος μη δεις ο λως

ως ο Ι ι ου ου ου δας δο λι ι ως προ ο σι ι τω

τη η τρα πε ε ε ε ζη ε κει νο ος γαρ τον

ψω ω μο ον δε ξα α α με ε ε ε νος κα

τα του αρ του ε χω ω ω ρη η η η σε

σχη μα τι μεν ω ων μα α θη η της πρα γμα τι

δε πα ρω ω ω ων φο ο νε ε ευ της τοις

μεν Ι ου δαι οις συ υν α α γαλ λο ο ο με ε ε

ε νος τοις δε α πο ο ο στο ο ο λοις συν αυ λι ζο ο

ο ο με ε ε ε νος μι σων ε ε φι ι ι λει

ει φι λω ων ε ε πω ω ω λει τον εξ α γο ρα σα

αν τα η μα α ας τη ης και τα α α α α ρας

τον Θε ον και σω τη η ρα τω ω ων ψυ χω ω

ω ων η η η η μων

Λόξα...

χορός β'

Ἦχος λ π ρ Νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.462*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω Πνε ευ

μα α α τι

Ο τρο πο ος σου δο λι ο τη τος γε ε ε μει

πα α α ρα α νο με ε Ι ου ου ου ου δα νο

σων γαρ φι λα αργυ ρι ι ι α αν ε κερ δη η σα

ας μι σα αν θρω πι ι ι ι αν ει γαρ πλου τον

η η η γα α α πας τι τω πε ρι πτω ω χει ει ας

δι ι δα α σκον τι ι ε φοι οι οι οι τας ει δε

ε και αι αι ε ε φι ι ι λει εις ι να τι ε πω λεις

τον α α α τι μη η η τον προ δι δου ου ους ει εις μι

αι αι φω νι ι ι ι αν φρι ξον η η λι ι ε

στε ε να α ξον η η γη η και κλο νου με ε νη

βο ο ο η η η η σον α νε ξι κα κε Κυ υ

υ ρι ι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Και νυν...

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α μην π ρ

Μυ στα γω γων σου Κυ ρι ε τους μα α θη η τας

ε ε δι ι ι δα α σκες λε ε ε ε γων π ρ ω φι

ι λοι ο ρα α α τε μη δεις υ μας χω ρι

ι σει μου ου φο ο βος ει γαρ πα σχω ω α αλλ υ

πε ερ του κο ο ο ο σμου π ρ μη ουν σκαν δα λι ι ζε

σθε ε ε ε εν ε ε ε ε μοι x ρ ου γαρ ηλ θον δι

α κο ο νη η θη ναι αλ λα δι α κο νη η η

Σ η με ρον το κα τα του Χρι στου πο νη ρον συν

η χθη συν ε ε ε δρι ι ι ον και κατ

αυ του κε να α ε βου ου ου λευ σα αντο πα ρα δου ναι

Πι ι λα α α τω εις θα να τον τον α νε ε ευ

θυ υ υ νον ση με ε ρον την των χρη μα τω ων

αγ χο ο ο νη ην Ι ου δας ε αυ τω ω πε ε

ρι ι τι ι ι θη η η σι και στε ρει ται κα ατ

α α αμ φω ζω η ης προ οσ και αι αι ρου και αι αι

θει ει ει ας ση με ρον Κα ι α φας α κων

προ φη η τε ε ευ ει συ υμ φε ε ε ε ρει ει λε γων ⁶ _λ

υ περ του λα ου ου ου ε ε να α πο ο ο λε ε

ε σθαι ^γ _δ ηλ θε ε γαρ υ περ των α μαρ τι ω

ων η μω ων του πα θειν ^δ _δ ι να η μας ε λε ευ θε ε

ρω ω ση εκ της δου λει ας του ε χθρου ως

α γα θε ο ος και φι λα α αν θρω ω ω ω πος ^γ _δ

^χ **Ο** ε σθι ων αρ τους μου ^χ ₆ ^{λ ε με γα λυ νεν επ}

ε με πτε ε ερ νι ι ι ι σμον ^γ _δ

Κ η με ρον ο Ι ου δας το της φι λο πτω χει

ας κρυ πτει προ σω ω πει ει ει ον ⁶ _λ και της πλε ο νε

Ξι ι ι ας α να κα λυ υ πτει ει ει ει την μορ

φην ουκ ε τι των πε νη τω ω ω ων φρον τι ι ι

ζει ει ουκ ε ε τι το μυ ρο ον πι πρα α α

σκει το ο ο ο τη ης α μαρ τω λου αλ λα

του ρα νι ι ον μυ υ υ ρο ον και εξ αυ του

νο ο ο σφι ι ζε ε ται τα αρ γυ υ υ ρι ι ι

α τρε ε ε χει προς Ι ι ου ου δαι αι αι ους λε ε ε

γει τοις πα α ρα νο ο ο μοις τι μοι θε ε λε τε ε δου ου ου

ναι κα γω υ μι ιν πα ρα δω ω ω σω ω αυ

τον ω φι λαρ γυ ρι ι ι α α α ας προ δο ο ο

του ^γ ^δ ^σ ^ω ^ν ^ο ^ν ^π ^ο ^ι ^ε ^ι ^τ ^α ^ι ^τ ^η ^η ^π ^ρ ^α ^α ^α ^σ ^ι ^ν ^π ^ρ ^ο ^ς ^τ ^η ^ν ^γ ^ν ^ω

μη ^ν ^τ ^ω ^ν ^α ^γ ^ο ^ρ ^α ^ζ ^ο ^ο ^ν ^τ ^ω ^ν ^τ ^ο ^υ ^τ ^ο ^υ ^λ ^ο ^υ ^μ ^ε ^ε ^ε

ου ^ν ^τ ^η ^ν ^π ^ρ ^α ^α ^γ ^μ ^α ^τ ^ε ^ι ^ε ^ι ^α ^α ^ν ^π ^ο ^ι ^ο ^ι ^ε ^ι ^ε ^ι

ται ^γ ^δ ^ο ^υ ^κ ^α ^χ ^ρ ^ι ^β ^ο ^λ ^ο ^γ ^ε ^ι ^τ ^α ^ι ^π ^ρ ^ο ^ς ^τ ^η ^η ^ν ^τ ^ι ^ι ^μ ^η ^η ^ν

α ^λ ^λ ^ω ^ς ^δ ^ο ^υ ^ο ^υ ^λ ^ο ^ν ^φ ^υ ^υ ^γ ^α ^α ^δ ^α ^α ^α ^π ^ε ^μ ^π ^ο

λει ^γ ^δ ^ε ^θ ^ο ^ς ^γ ^α ^ρ ^τ ^ο ^ι ^ς ^κ ^λ ^ε ^ε ^π ^τ ^ο ^υ ^ο ^υ ^σ ^ι ^ρ ^ι ^ι ^ι ^ι ^π ^τ ^ε ^ι ^ν

τα ^τ ^ι ^ι ^μ ^ι ^ι ^α ^ν ^υ ^ν ^ε ^β ^α ^λ ^ε ^τ ^α ^α

α ^α ^γ ^ι ^ι ^α ^τ ^ο ^ι ^ς ^κ ^υ ^σ ^ι ^ι ^ν ^ο ^μ ^α ^θ ^η ^η ^τ ^η ^ς ^γ ^δ

η ^γ ^α ^ρ ^λ ^υ ^σ ^σ ^α ^τ ^η ^ς ^φ ^ι ^λ ^α ^α ^α ^ρ ^γ ^υ ^υ ^ρ ^ι

ι ^ι ^α ^ς ^κ ^α ^τ ^α ^τ ^ο ^υ ^ο ^υ ^ι ^δ ^ι ^ο ^υ ^ο ^υ ^ο

ου Δε ε ε σπο ο ο του μαι αι νε ε σθαι ε ποι οι

η σε εν αυ τον ης τη ην πει ει ει ραν φυ υ

γω ω με εν κρα α α ζο ο ον τες μα α κρο θυ υ με

Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Το επόμενο επαναλαμβάνεται στο Δόξα...

Ε ξ ε πο ρευ ε το ε ξω και ε λα λει

ε πι ι ι ι το ο α α αυ το

Ο τρο πο ος σου δο λι ο τη το ο ος γε ε ε ε

μει πα α α α ρα α νο με ε Ι ι ι ου ου

ου δα νο σω ωων γαρ φι λαρ γυ ρι ι ι α

αν ε κε ερ δη η σα ας μι σα αν θρω ω ω πι ι

ι αν ει γαρ πλουτον η η η γα α α α πας τι

τω πε ρι πτω ω χει ει ει ας δι ι δα α σκον

τι ι ε ε ε φοι οι οι τας ει δε ε ε

και αι αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ι ι ε ε πω

ω ω ω λεις το ον α α α τι μη η η τον προ δι δου ου

ουους ει εις μι αι αι φο ο ο νι ι ι ι αν

φρι ξον η η λι ι ε στε ε να α α ξον η η γη

και κλο νου με ε νη η βο ο ο η η η η σον α

νε ξι ι κα α κε Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α

σοι

Χ λ ο γον πα ρα νο μον κα τε ε θε εν το ο ο

κα ατ ε ε μου

Μ η δει ει ει ει εις ω πι στοι του Δε σπο τι κου

δει ει ει πνου α α α μυ η η η τος μη δεις ο ο ο

λως ως ο Ι ι ου ουου δας δο λι ι ως προ ο σι ι

τω τη η τρα α α πε ε ε ζη ε κει νος

γαρ τον ψω μο ον δε ε ξα α α με ε ε ε νος με

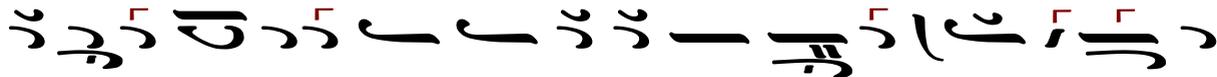
τα του αρ του ε χω ω ω ρη η η η σε σχη μα

τι μεν ω ων μα θη της πρα α γμα τι δε ε πα ρω

ω ων φο νε ε ευ της τοις μεν Ι ου δαι οις

συ υν α α γααλ λο ο ο με ε ε ε νος ^Δ τοις δε

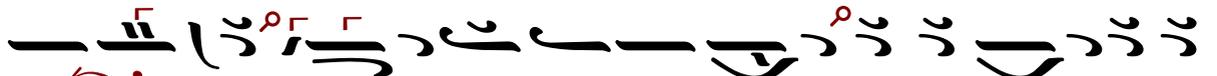
Α πο ο στο ο ο λοις συν αυ λι ζο ο ο με ε ε ε ε

νος ^γ μι σων ε ε φι ι ι λει φι λω ων ε ε πω

ω ω λει ⁶ τον ε ξα γο ρα σα αν τα η μα ας τη ης

κα α τα α α α ρας τον Θε ο ον και Σω τη η ρα των

ψυ χω ω ων η η η η μων ^γ

Δόξα...

χορός β'

Ἦχος λ π ρι Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.180*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω Πνε ευ

μα α α τι ^γ

Ο τρο πο ος σου δο λι ο τη το ο ος γε ε ε ε

μει πα α α α ρα α νο με ε Ι ι ι ου ου

ου δα νο σω ωων γαρ φι λαρ γυ ρι ι ι α

αν ε κε ερ δη η σα ας μι σα αν θρω ω ω πι ι

ι αν ει γαρ πλου τον η η η γα α α α πας τι

τω πε ρι πτω ω χει ει ει ας δι ι δα α σκον

τι ι ε ε ε φοι οι οι τας ει δε ε ε

και αι αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ι ι ε ε πω

ω ω ω λεις το ον α α α τι μη η η τον προ δι δου ου

ουους ει εις μι αι αι φο ο ο νι ι ι ι αν

φρι ξον η η λι ι ε στε ε να α α ξον η η γη ⁶ _{λκ}

και κλο νου με ε νη η βο ο ο η η η η σον α

νε ξι ι κα α κε Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α

σοι ^γ _{δλ}

Και νυν...

χορός α'

Ἦχος λ π ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.183*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α μην ^π ₉

Μ υ στα γω γων σου Κυ ρι ε τους Μα θη η τας ε ε

δι ι ι δα α α σχε ε ες λε ε ε ε γων ^π ₉ ω ω

φίλοι οορα αατε μη δεις υ

μας χωρισει μου οφο οβος ει γαρ πασχωω ααλλ

υπεερε του κοοοσμου μη ουν σκανδαλι

ιιζεεσθεεεενεεεεμοι ου γαρ

ηλθον διακονηθηθη ναι αλλα διακο

νηηησαι και θει ναι την ψυχη ην μου λυυ

υυυτρον υπεερε του κοοοσμου ει

ουν υυμει εις φιλιοι μου εεστεεε

μεεμιιιμει ειεισθε οθελων πρω

τοος ειειει ναιεεεεστωεσχααατος ο

δε σπο ο της ως ο δι ι α α α α α κο ο ο ο

νος

μει να τε ε ε ε ε εν ε μοι ι να βο ο

τρου υν φε ε ε ρη η η η τε ε γω γαρ ει

μι της ζω ης η α αμπε λο ο ο ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι](#) Λουκάς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἰδιόγραμμα
χορὸς β'

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.99*

η με ρον το κα τα του Χρι στου πο νη ρον συν η

χθη συν ε ε ε δρι ι ι ι ον και κατ αυ του

κε να α ε με ε ε λε τη η σε πα ρα δου ναι Πι ι

λα α α τω εις θα α να τον τον α νε ε ευ θυ υ υ

υ νον ^νση με ρον την των [♂]χη μα τω ων α αγ χο ο ο

νη ην ^ΔΙ ου δας ε αυ τω πε ε ρι ι τι ι

ι θη η η η ^Δσι και στε ρει ει ται κα ατ α α αμ φω

ζω ης προ οσ και αι αι ρον και θει ει ει ει ^νας ση με

ρον Κα [♂]ι α φας α κων προ φη η τε ε ευ ει [♂]συμ

φε ε ε ρει ει λε ε ε γων [♂]υ περ του λα ου ου

ου ε ε να α πο λε ε ε ε σθαι ηλ θε ε

γαρ ^Δυ περ των α μαρ τι ων η μω ων του πα α θειν ^Δ

ι να η μα [♂]ας ε λευ θε ε ρω ω ω ση η ^Δεκ

της δου λει [♂]ας του ε ε χθρου ου [♂]ως α γα θο ο ος

και αι φι λα α αν θρω ω ω ω πος

Ο ε σθι ων αρ τους μου ε με γα λυ νε νε π

ε με ε ε πτε ερ νι ι ι σμον

η με ρον ο Ι ου δας το της φι λο πτω χει

ας κρυ πτει προ σ ω ω πει ει ει ον και της πλε ο νε

ξι ι ι ας α να κα λυ υ πτει ει την μο ορ φην ουκ ε

τι των πε νη η των φρον τι ι ι ζει ει ουκ ε τι το

μου ρον πι ι πρα α α σκει το της α μαρ τω ω

λου αλ λα το ου ρα νι ον μου υ υ ρον και

εξ αυ του νο σφι ζε ε ται τα αρ γυ υ υ ρι ι ι

ι α ^γ ^δ τρε χει προς Ι ου ου δαι αι αι ους ^ε ^ζ λε ε ε γει

τοις ^ε ^σ πα ρα νο ο ο μοι οις τι μοι θε ε λε τε ε δου

ου ου ναι ^ε ^ζ κα γω υ μιν πα ρα δω ω ω σω

ω α α αυ τον ^γ ^δ ω φι λαρ γυ ρι ι ας προ δο ο ο

του ου ^ε ^ζ ευ ω νον ποι ει ει ται τη ην πρα α α σιν ^ε ^ζ προς

την γνωμην των α γο ρα ζο ο ον τω ων ^ε ^ζ του πω λου

με ε νου την πρα γμα τει ει ει αν ποι οι οι ει ει

ει ει ται ^γ ^δ ουκ α κρι βο λο γει ται προς την τι ι μην ^ε ^ζ

αλλ ως δου ου λον φυ γα α δα α πεμ πο ο λει ^γ ^δ ε θος

γαρ τοις κλε ε πτου ου σι ρι πτειν τα τι ι ι μι ι

ι ι α γ νυν ε βα λε τα α α α γι ι α τοις κυ

σι ιν ο ο μα θη η της η γαρ λυσ σα της φι λαρ γυ

υ ρι ι ι ας κα τα του ι δι ου ου Δε ε

σπο ο ο του ου μαι αι νε ε σθαι ε ποι οι η σε

εν α α αυ τον ης τη ην πει ει ει ρα αν φυ υ

γω ω με εν κρα α α ζο ο ο ον τες μα κρο θυ υ με

Κυ υ υ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Το επόμενο επαναλαμβάνεται στο Δόξα...

Ξ ε πο ρευ ε το ε ξω και ε λα λει ε

πι το α αυ το

Ο τρο πο ος σου δο λι ο τη το ο ος γε ε ε

μει ει πα ρα νο με I ου ου ου ου δα νο σω ων

γαρ φι λαρ γυ υ ρι ι ι αν ε κερ δη η σα ας μι σαν

θρω ω ω πι ι ι ι αν ει γαρ πλου ου τον η η

η γα α α πας τι τω πε ρι πτω ω χει ει ει ας δι ι δα

α σκον τι ε ε ε φοι οι οι οι τας ει δε ε

και αι αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ε πω ω

λεις τον α α α τι μη η τον προ δι δου ου ους ει εις μι

αι φο νι ι ι ι αν φρι ι ξο ον η η λι

ι ι ε στε ε να α ξον η η γη και κλο νου με

νη η βο ο ο η η η η σον α νε ξι ι κα α

κε Κυ υ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

λο γον πα ρα νο μον κα τε ε θεν το κατ ε ε

μου

Μη δει εις ω πι ι στοι του δε σπο τι

κου δει ει πνου α α α μυ η η το ος μη δει εις

ο ο ο λως ως ο Ι ι ου ουου δας δο λι ι ως προ

οσ ι ι τω τη τρα α α πε ε ε ε ζη ε

κει νο ος μεν τον ψω μο ον δε ε ξα α α με ε

ε ε νος κα τα του αρ του ε ε χω ω ω ω ρη η

η η σε σχη μα τι ι μεν ω ω ν μα θη η της

πρα α γμα τι δε πα ρω ω ωων φο νε ευ της τοις

μεν Ι ου δαι οις συ υν α α γααλ λο ο ο με ε ε

ε νος τοις δε α πο στο ο ο λοις συν αυ λι ζο

ο ο με ε ε ε νος μι σων ε ε φι ι ι λει

ει φι λω ων ε ε πω ω ω λει τον εξ α γο ρα σα

αν τα η μας της κα α τα α α ρα ας τον Θε ο

ον και σω τη η ρα τω ων ψυ χω ω ων η η η η μων

Δόξα...

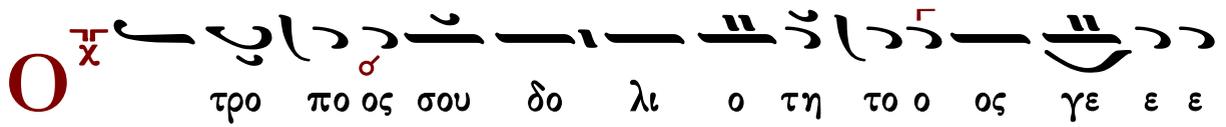
χορὸς β'

Ἦχος λ ρ̣ δ̣ Νη

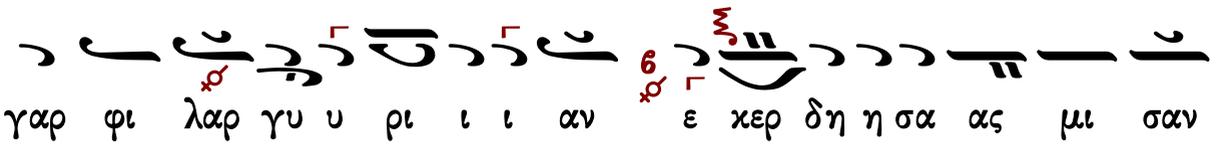
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.102*

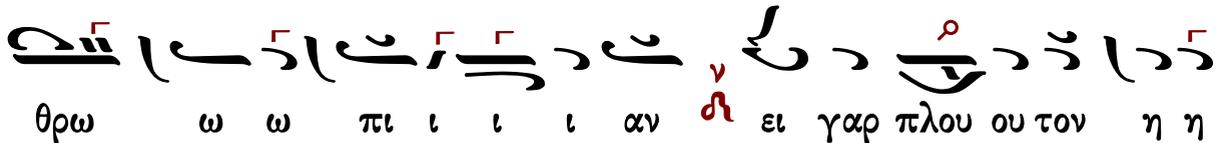
Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω ω

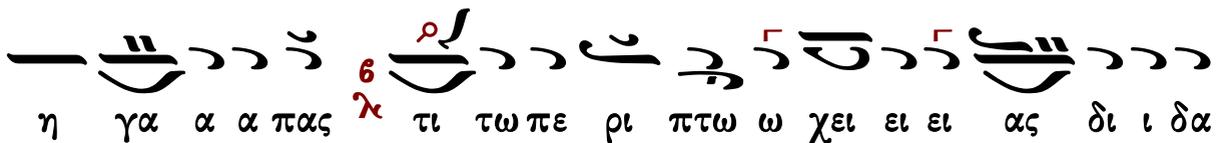
Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Ο τρο πο ος σου δο λι ο τη το ο ος γε ε ε

μει ει πα ρα νο με Ι ου ου ου ου δα νο σω ων

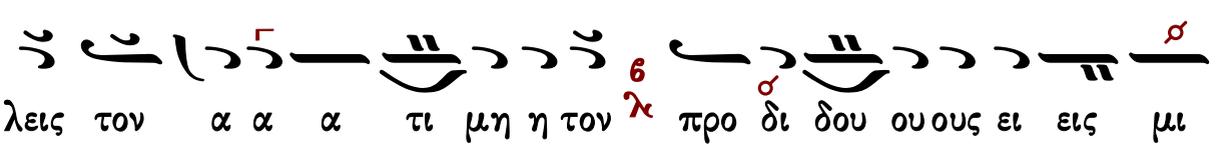
γα ρ φι λα ρ γυ υ ρι ι ι αν ε κερ δη η σα ας μι σαν

θρω ω ω πι ι ι ι αν ει γαρ πλου ου τον η η

η γα α α πας τι τω πε ρι πτω ω χει ει ει ας δι ι δα

α σκον τι ε ε ε φοι οι οι οι τας ει δε ε

και αι αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ε πω ω

λεις τον α α α τι μη η τον προ δι δου ου ους ει εις μι

αι φο νι ι ι ι αν φρι ι ξο ον η η λι

ι ι ε στε ε να α ξον η η γη και κλο νου με

νη η βο ο ο η η η η σον α νε ξι ι κα α

κε Κυ υ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Και νυν...

χορός α'

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.103*

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ωνων α α α μην

Μυστα γνωγων σου Κυ υ ρι ι ε του ους μαθη η

τας ε ε δι ι ι δα α σκες λε ε ε ε γων ω φι

ι λοι ο ο ρα α α α τε μη δεις υ μας χω ρι

ση η μου ου φο ο ο βος ει γαρ πα σχωω α αλλ υ

πε ε ερ του κο ο ο ο σμου μη ουν σκαν δα λι ι ζε ε

σθε ε ε ε εν ε ε μοι ου γαρ ηλ θον δι α κο νη

θη η η η η ναι αι αλ λα δι α κο ο νη η

σαι και δου ναι την ψυ χη η ην μου ου λυ υ υ τρο

ον υ πε ερ του κο ο ο ο σμου ει ου ουν υ υ μει

εις φι ι λοι οι μου ου ε ε στε ε με ε

μι ι ι μει ει ει ει ει σθε ο θε λων πρω το ος ει

ει ει ναι ε ε ε στω ε ε σχα α α τος ο

δε σπο ο της ως ο ο δι ι α α α α κο ο ο ο

νοϑ π ρ μει να α τε ε ε ε εν ε ε μοι ι

να βο ο τρυ υν φε ε ε ρη η η η τε ε γω ω

ω ω ω γα αρ ει ει μι της ζω ης η α α α α

αμ πε ε λο ο ο ο ο ο ο ϑ